

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)
της 15ης Δεκεμβρίου 2005*

Στην υπόθεση T-33/01,

Infront WM AG, πρώην KirchMedia WM AG, με έδρα το Zug (Ελβετία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους C. Lenz, A. Bardong, avocats, και E. Batchelor, solicitor, κατόπιν δε από τους Lenz, Batchelor και R. Denton, solicitors, τη F. Carlin, barrister, και τον M. Clough, QC, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από την K. Banks και τον M. Huttunen, επικουρούμενους από τον J. Flynn, QC, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζόμενης από

τη **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τον G. de Bergues, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

το **Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας**, εκπροσωπούμενο αρχικώς από τον J. Collins, κατόπιν δε από τη R. Caudwell, τέλος δε από τον M. Berthell, επικουρούμενο από τον K. Parker, QC, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

το **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο**, εκπροσωπούμενο από τους C. Pennera και M. Moore, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως**, εκπροσωπούμενο από τους A. Lopes Sabino και M. Bishop,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως που προβάλλεται ότι έλαβε η Επιτροπή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3α της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 298, σ. 23), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997 (ΕΕ L 202, σ. 60),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, την P. Lindh, τον P. Mengozzi, την I. Wiszniewska-Białicka και τον V. Vadaralας, δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 7ης Ιουλίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

- ¹ Η οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των

κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 298, σ. 23), εκδόθηκε βάσει του άρθρου 57, παράγραφος 2, της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 47, παράγραφος 2, ΕΚ) και του άρθρου 66 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (νυν, άρθρο 55 ΕΚ). Η οδηγία αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997 (ΕΕ L 202, σ. 60).

- 2 Η οδηγία 89/552, όπως τροποποιήθηκε, συνιστά το νομικό πλαίσιο για την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων εντός της κοινής αγοράς. Πρωταρχικός σκοπός της είναι η διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των τηλεοπτικών εκπομπών εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, θεσπίζοντας τους κατ' ελάχιστον όριο κανόνες την τήρηση των οποίων πρέπει τα κράτη μέλη να επιβάλλουν στους εμπόρους στην αρμοδιότητά τους τηλεοπτικούς φορείς.
- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 18 έως 21 της οδηγίας 97/36 έχουν ως εξής:

«(18) ότι είναι σημαντικό τα κράτη μέλη να είναι σε θέση να προστατεύουν το δικαίωμα στην ενημέρωση και να εξασφαλίζουν την ευρεία πρόσβαση του κοινού στην τηλεοπτική κάλυψη εθνικών ή μη εθνικών εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία, όπως οι ολυμπιακοί αγώνες, το παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου και το ευρωπαϊκό πρωτάθλημα ποδοσφαίρου· ότι, προς τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να λαμβάνουν μέτρα σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο με στόχο τη ρύθμιση της άσκησης εκ μέρους ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, οι οποίοι υπάγονται στη δικαιοδοσία τους, αποκλειστικών ραδιοτηλεοπτικών δικαιωμάτων όσον αφορά τις ανωτέρω εκδηλώσεις·

(19) ότι είναι ανάγκη να θεσπιστούν ρυθμίσεις σε κοινοτικό πλαίσιο ώστε να αποφευχθούν η ενδεχόμενη νομική αβεβαιότητα και οι στρεβλώσεις της

αγοράς και να συγκερασθεί η ελεύθερη κυκλοφορία των τηλεοπτικών υπηρεσιών με την ανάγκη πρόληψης της ενδεχόμενης καταστρατήγησης των εθνικών μέτρων που προστατεύουν ένα έννομο γενικό συμφέρον⁴

(20) ότι, ιδίως, με την παρούσα οδηγία είναι σκόπιμο να θεσπιστούν διατάξεις για την άσκηση, εκ μέρους των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, των αποκλειστικών δικαιωμάτων που έχουν ενδεχομένως αποκτήσει για τη μετάδοση εκδηλώσεων που θεωρούνται ότι ενέχουν μείζονα σημασία για την κοινωνία σε ένα κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο που έχει δικαιοδοσία επί των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών· ότι, για να αποφευχθούν οι κερδοσκοπικές αγορές δικαιωμάτων με σκοπό την καταστρατήγηση των εθνικών μέτρων, οι διατάξεις αυτές είναι ανάγκη να εφαρμόζονται στις συμβάσεις που συνάπτονται μετά τη δημοσίευση της παρούσας οδηγίας και που αφορούν εκδηλώσεις που πραγματοποιούνται μετά την ημερομηνία εφαρμογής της· ότι, όταν ανανεώνονται, οι συμβάσεις που είχαν συναφθεί πριν από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας οδηγίας θεωρούνται νέες συμβάσεις·

(21) ότι οι εκδηλώσεις “μείζονος σημασίας για την κοινωνία” θα πρέπει, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, να πληρούν ορισμένα κριτήρια, δηλαδή να αποτελούν σημαντικά συμβάντα τα οποία παρουσιάζουν ενδιαφέρον στο γενικό κοινό, στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή σε ένα κράτος μέλος ή σε σημαντικό τμήμα κράτους μέλους και προγραμματίζονται εκ των προτέρων από υπεύθυνο ο οποίος μπορεί να πωλήσει νομίμως τα δικαιώματα που αναφέρονται στην εν λόγω εκδήλωση.»

⁴ Κατά το άρθρο 1 της οδηγίας 89/552, όπως τροποποιήθηκε (στο εξής: οδηγία), νοείται ως:

«α) “τηλεοπτική μετάδοση”: η ασύρματη ή όχι, απευθείας ή μέσω δορυφόρου, με κώδικα ή χωρίς, πρώτη μετάδοση τηλεοπτικών προγραμμάτων που προορίζο-

νται για το κοινό. Περιλαμβάνεται η διαβίβαση προγραμμάτων μεταξύ επιχειρήσεων με σκοπό την αναμετάδοσή τους στο κοινό. Ο όρος δεν περιλαμβάνει τις υπηρεσίες επικοινωνιών που παρέχουν, με προσωπική κλήση, πληροφορίες ή άλλες εξυπηρετήσεις, όπως τις υπηρεσίες τηλεαντιγράφων, τις τράπεζες ηλεκτρονικών δεδομένων και λοιπές παρεμφερείς υπηρεσίες.

β) “ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός”, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει τη συντακτική ευθύνη για τη σύνθεση των προγραμμάτων τηλεοπτικών εκπομπών κατά την έννοια του στοιχείου α’ και που τα μεταδίδει ή αναθέτει τη μετάδοσή τους σε τρίτους.»

5 Το άρθρο 3α της οδηγίας ορίζει ότι:

«1. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να λαμβάνει μέτρα σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο για να εξασφαλίζει ότι οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί που υπάγονται στη δικαιοδοσία του δεν μεταδίδουν αποκλειστικά εκδηλώσεις οι οποίες θεωρούνται από το εν λόγω κράτος μέλος ως μείζονος σημασίας για την κοινωνία, κατά τρόπον ώστε μια σημαντική μερίδα του κοινού στο εν λόγω κράτος μέλος να εμποδίζεται να παρακολουθήσει τις εκδηλώσεις αυτές μέσω ζωντανής ή αναμεταδιδόμενης κάλυψης σε δωρεάν τηλεοπτικό πρόγραμμα. Σε περίπτωση που πράξει κάτι τέτοιο, το οικείο κράτος μέλος καταρτίζει κατάλογο των εθνικών ή μη εθνικών εκδηλώσεων τις οποίες θεωρεί ως μείζονος σημασίας για την κοινωνία. Πράττει τούτο με σαφή και διαφανή τρόπο, εγκαίρως. Επίσης, το οικείο κράτος μέλος καθορίζει εάν οι εκδηλώσεις αυτές θα πρέπει να είναι διαθέσιμες για ολική ή μερική ζωντανή κάλυψη ή, όπου είναι αναγκαίο ή σκόπιμο για αντικειμενικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος, ολική ή μερική αναμεταδιδόμενη κάλυψη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή τα τυχόν μέτρα που έχουν λάβει ή που πρόκειται να λάβουν δυνάμει της παραγράφου 1. Εντός τριών μηνών από την κοινοποίηση, η Επιτροπή επαληθεύει ότι τα μέτρα είναι συμβατά με την

κοινοτική νομοθεσία και τα γνωστοποιεί στα άλλα κράτη μέλη. Ζητεί τη γνώμη της επιτροπής που έχει συσταθεί σύμφωνα με το άρθρο 23α. Δημοσιεύει αμέσως τα ληφθέντα μέτρα στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* και άπαξ τουλάχιστον του έτους ενοποιημένο κατάλογο των μέτρων που έχουν ληφθεί από τα κράτη μέλη.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν με κατάλληλα μέσα, στο πλαίσιο της νομοθεσίας τους, ότι οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί που υπάγονται στη δικαιοδοσία τους δεν ασκούν αποκλειστικά δικαιώματα τα οποία έχουν αποκτήσει μετά την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας οδηγίας κατά τρόπον ώστε μια σημαντική μερίδα του κοινού σε άλλο κράτος μέλος να εμποδίζεται να παρακολουθήσει εκδηλώσεις οι οποίες έχουν καθοριστεί από το άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, μέσω ολικής ή μερικής ζωντανής κάλυψης ή, όπου είναι αναγκαίο ή σκόπιμο για αντικειμενικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος, ολικής ή μερικής αναμεταδιδόμενης κάλυψης σε δωρεάν τηλεοπτικό πρόγραμμα όπως ορίζεται από το εν λόγω άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με την παράγραφο 1.»

6 Κατά το άρθρο 23α, παράγραφος 1, της οδηγίας:

«Στο πλαίσιο της Επιτροπής, συνιστάται επιτροπή επαφών η οποία απαρτίζεται από εκπροσώπους των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών. Η επιτροπή επαφών προεδρεύεται από αντιπρόσωπο της Επιτροπής και συνέρχεται είτε με πρωτοβουλία του είτε κατόπιν αιτήσεως της αντιπροσωπείας ενός κράτους μέλους.»

Ιστορικό της διαφοράς

7 Η Kirch Media GmbH & Co. KGaA, πρώην TaurusFilm GmbH & Co., και η KirchMedia WM AG, νυν Infront WM AG, δραστηριοποιούνται στην αγορά,

διαχείριση και εμπορία δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως αθλητικών γεγονότων, αγοράζοντας συνήθως τα δικαιώματα αυτά από τον διοργανωτή του αντίστοιχου αθλητικού γεγονότος. Στη συνέχεια, μεταπωλούν τα αγορασθέντα δικαιώματα στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς.

- 8 Στις 10 Σεπτεμβρίου 1996, η TaurusFilm GmbH & Co. και η συνδικαιούχος άδειας εκμεταλλεύσεως Sports Holding AG συνήψαν σύμβαση με τη Διεθνή Ομοσπονδία Ερασιτεχνικού Ποδοσφαίρου (FIFA) με αντικείμενο την αγορά των αποκλειστικών δικαιωμάτων αναμετάδοσης σε παγκόσμια κλίμακα —πλην των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής— των ποδοσφαιρικών αγώνων του τελικού σταδίου για το παγκόσμιο κύπελλο ποδοσφαίρου της FIFA και για τα έτη 2002 έως 2006. Με σύμβαση συναφθείσα στις 26 Μαΐου 1998 μεταξύ της FIFA και της TaurusFilm GmbH & Co., η οποία ανέλαβε αποκλειστικώς στο όνομά της την ανωτέρω σύμβαση, αγόρασε, έναντι μιας κατ' ελάχιστον τιμής 1,4 δισεκατομμυρίων ελβετικών φράγκων (CHF), την αποκλειστικότητα των δικαιωμάτων αναμεταδόσεως αυτών των γεγονότων για τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ηπείρου, καθώς και για τη Ρωσία, τις λοιπές πρώην Σοσιαλιστικές Σοβιετικές Δημοκρατίες και την Τουρκία.
- 9 Στις 14 Οκτωβρίου 1998, η Kirch Media GmbH & Co εκχώρησε τα δικαιώματά της αυτά αναμεταδόσεως του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA του 2002, πλην των δικαιωμάτων που αφορούν τη Γερμανία, στην ελβετικού δικαίου θυγατρική της FWC Medien AG, νυν KirchMedia WM AG. Μεταγενέστερα, τα δικαιώματα αναμεταδόσεως του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA του 2006 εκχωρήθηκαν, επίσης, στην Kirch Media WM AG.
- 10 Κατά το άρθρο 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κοινοποίησε στην Επιτροπή, στις 25 Σεπτεμβρίου 1998, τα μέτρα που έλαβε κατ' εφαρμογήν της πρώτης παραγράφου του εν λόγω άρθρου. Τα μέτρα αυτά περιελάμβαναν τις καθορισθείσες από το εν λόγω κράτος μέλος εκδηλώσεις μείζονος σημασίας για την κοινωνία.
- 11 Η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας, κοινοποίησε τα μέτρα αυτά στα λοιπά κράτη μέλη στις 2 Νοεμβρίου 1998 και παρέλαβε τις

παρατηρήσεις τής κατά το άρθρο 23α, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας επιτροπής (στο εξής: επιτροπή επαφών), κατά τη συνεδρίαση της 20ής Νοεμβρίου 1998.

- 12 Με έγγραφο της 23ης Δεκεμβρίου 1998, η Επιτροπή γνωστοποίησε στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ότι αδιευκρίνιστα σημεία ως προς το περιεχόμενο των κοινοποιηθέντων μέτρων καθιστούσαν αδύνατη την εκ μέρους της εκτίμηση της συμφωνίας των μέτρων αυτών με το κοινοτικό δίκαιο.
- 13 Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κοινοποίησε στην Επιτροπή, με έγγραφο της 5ης Μαΐου 2000, μια αναθεωρημένη εκδοχή αυτών των μέτρων.
- 14 Με έγγραφο της 14ης Ιουλίου 2000, απευθυνόμενο στην Επιτροπή, η προσφεύγουσα επισήμανε ότι ο κοινοποιηθείς από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κατάλογος δεν πρέπει να εγκριθεί, επειδή είναι ασυμβίβαστος με το άρθρο 3α της οδηγίας, αλλά και με άλλες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου. Υπογράμμισε, ιδίως, στο έγγραφό της αυτό, ότι ο εν λόγω κατάλογος δεν καταρτίστηκε κατόπιν μιας σαφώς καθορισμένης και διαφανούς διαδικασίας, ότι περιελάμβανε εκδηλώσεις που δεν ήταν μείζονος σημασίας για την κοινωνία του Ηνωμένου Βασιλείου, ότι η διαδικασία διαβουλεύσεων σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο εβαρύνετο με σοβαρές πλημμέλειες και κατήγγελλε τον αναδρομικό χαρακτήρα της εν λόγω κανονιστικής ρυθμίσεως.
- 15 Στις 28 Ιουλίου 2000, ο γενικός διευθυντής της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) «Εκπαίδευση και πολιτισμός» της Επιτροπής απηύθυνε επιστολή στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, στην οποία υπογράμιζε τα εξής:

«Με το από 5 Μαΐου 2000 έγγραφο, το οποίο περιήλθε στην Επιτροπή στις 11 Μαΐου 2000, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης

Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στην Επιτροπή σειρά μέτρων ληφθέντων σε εθνικό επίπεδο και αφορώντων την τηλεοπτική κάλυψη εκδηλώσεων εθνικού ενδιαφέροντος στο Ηνωμένο Βασίλειο. Τα μέτρα αυτά περιελάμβαναν: τα άρθρα 97, 98, 101, 103, 104 και 105 του τμήματος IV του Broadcasting Act [1996]· τα άρθρα 1, 3 και 9 της Regulation 3, της προσηρητημένης στις Television Broadcasting Regulations 2000· τις σχετικές διατάξεις της [Independent Television Commission] Code on Sports and other Listed Events, που δημοσιεύθηκαν δυνάμει του άρθρου 104 του Broadcasting Act 1996· τα κριτήρια βάσει των οποίων καθορίζονται οι αθλητικές και λοιπές εκδηλώσεις εθνικού ενδιαφέροντος που ανακοίνωσε ο Υφυπουργός Πολιτισμού, Μέσων Ενημερώσεως και Αθλητισμού, στις 25 Νοεμβρίου 1997, καθώς και την ανακοίνωση στην οποία προέβη προς το Κοινοβούλιο, στις 25 Ιουνίου 1998, ο Υφυπουργός Πολιτισμού, Μέσων Ενημερώσεως και Αθλητισμού κατόπιν της ολοκληρώσεως της αναθεωρήσεως του καταλόγου αθλητικών και λοιπών εκδηλώσεων εθνικού ενδιαφέροντος, η οποία πραγματοποιήθηκε δυνάμει του άρθρου 97, παράγραφος 3, του νόμου περί τηλεοπτικών μεταδόσεων του 1996.

Όπως επιβάλλει το άρθρο 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας [...], η Επιτροπή κοινοποίησε τα [κοινοποιηθέντα σ' αυτήν] μέτρα στα λοιπά κράτη μέλη και ζήτησε γνωμοδότηση εκ μέρους της [επιτροπής επαφών].

Έχω την τιμή να σας πληροφορήσω ότι, κατόπιν εξετάσεως της συμφωνίας των μέτρων αυτών με την οδηγία και λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων πραγματικών στοιχείων όσον αφορά τα οπτικοακουστικά ζητήματα του Ηνωμένου Βασιλείου, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν προτίθεται να αμφισβητήσει τα κοινοποιηθέντα εκ μέρους των αρμοδίων αρχών σας μέτρα.

Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από το άρθρο 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας, η Επιτροπή θα προχωρήσει στη δημοσίευση των μέτρων αυτών στην [Επίσημη Εφημερίδα].»

¹⁶ Με το από 7 Νοεμβρίου 2000 έγγραφο, η προσφεύγουσα επισήμανε στην Επιτροπή ότι πληροφορήθηκε την επικείμενη έγκριση του πίνακα εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία που κατήρτισε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και κατήγγειλε την προκύπτουσα από τα ληφθέντα εκ μέρους του εν λόγω κράτους μέλους μέτρα προσβολή του δικαιώματός της ιδιοκτησίας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας.

- 17 Η Επιτροπή δημοσίευσε στις 18 Νοεμβρίου 2000 (ΕΕ C 328, σ. 2), σύμφωνα με το άρθρο 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας, τα μέτρα που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, σύμφωνα με το άρθρο 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας, τα οποία, στη συνέχεια, κοινοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με την προβλεπόμενη από το άρθρο 3α, παράγραφος 2, διαδικασία.
- 18 Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν αποσπάσματα του τμήματος IV της Broadcasting Act 1996 (στο εξής: νόμος περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων του 1996), αποσπάσματα της Regulation 3, της προσαρτημένης στις Television Broadcasting Regulations 2000 (στο εξής: κανονιστική απόφαση του 2000 περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων), αποσπάσματα της Independent Television Commission (ITC) Code on Sports and other Listed Events, όπως τροποποιήθηκε τον Ιανουάριο του 2000 (στο εξής: κώδικας της ITC περί αθλητικών και λοιπών εκδηλώσεων περιλαμβανομένων στον κατάλογο), περιλαμβάνοντα, σε παράρτημα, τον κατάλογο μείζονος σημασίας εκδηλώσεων για την κοινωνία που κατήρτισε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και τον κατάλογο των υπηρεσιών που συγκεντρώνουν τις «απαιτούμενες προϋποθέσεις» κατά την κανονιστική απόφαση του 2000 περί τηλεοπτικών μεταδόσεων, καθώς και τις έγγραφες απαντήσεις του Υφυπουργού Πολιτισμού, Μέσων Ενημερώσεως και Αθλητισμού του Ηνωμένου Βασιλείου σε δύο κοινοβουλευτικές ερωτήσεις, της 25ης Νοεμβρίου 1997 και της 25ης Ιουνίου 1998, αντιστοίχως, αναφορικά με την αναθεώρηση του καταλόγου αθλητικών εκδηλώσεων, όπως προβλέπει το μέρος IV του νόμου περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων του 1996. Μεταξύ των εκδηλώσεων αυτών περιλαμβανόταν το τελικό στάδιο του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA.
- 19 Στις 7 Δεκεμβρίου 2000, η προσφεύγουσα απέστειλε επιστολή στην Επιτροπή, στην οποία ετόνιζε μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

«Θα σας ήμουν ευγνώμων εάν επιβεβαιώνατε ότι η Επιτροπή ολοκλήρωσε τη διαδικασία ελέγχου, δυνάμει του άρθρου 3α [της οδηγίας], όσον αφορά τον κατάλογο που κατήρτισε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και τον νόμο περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων του 1996, και αν μας πληροφορούσατε για την έκβαση αυτής της διαδικασίας, καθώς και για τα μέτρα που έλαβε ενδεχομένως η Επιτροπή. Επιπροσθέτως, θα επιθυμούσαμε να μας επιτραπεί η πρόσβαση σε όλα τα σχετικά έγγραφα.»

- 20 Η προσφεύγουσα επανέλαβε το αίτημά της προς την Επιτροπή με το από 22 Δεκεμβρίου 2000 έγγραφό της.
- 21 Με το από 22 Ιανουαρίου 2001 έγγραφο, η Επιτροπή απάντησε στην προσφεύγουσα τα εξής:

«Από νομικής απόψεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας, η δημοσίευση των μέτρων γίνεται κατόπιν της διαδικασίας ελέγχου (τα αποτελέσματα του οποίου υπήρξαν θετικά), την οποία ακολούθησε η Επιτροπή. Ορθώς, κατά συνέπεια, εκλαμβάνετε ότι η εκ μέρους της Επιτροπής διαδικασία ελέγχου έχει ολοκληρωθεί και ότι ο κατάλογος του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κρίθηκε σύμφωνος προς την οδηγία.»

- 22 Η Επιτροπή επισύναψε στο έγγραφο αυτό τη γνωμοδότηση της επιτροπής επαφών, της 6ης Ιουνίου 2000.

Διαδικασία

- 23 Στις 12 Φεβρουαρίου 2001, οι Kirch Media GmbH & Co. KGaA και KirchMedia WM AG άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή.
- 24 Με έγγραφο της 5ης Απριλίου 2001, το Συμβούλιο ζήτησε να παρέμβει υπέρ των αιτημάτων της Επιτροπής.

- 25 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Ιουνίου 2001, η Επιτροπή ήγειρε ένσταση απαραδέκτου, δυνάμει του άρθρου 114 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου. Η προσφεύγουσα κατέθεσε, στις 26 Ιουλίου 2001, τις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως αυτής απαραδέκτου στις οποίες επισύναψε, στο παράρτημα 6, το κείμενο από το οποίο είχε απαλείψει ορισμένα σημεία, των συμβάσεων της με τη FIFA αναφορικά με την αγορά των δικαιωμάτων αναμεταδόσεως των ποδοσφαιρικών αγώνων του τελικού σταδίου του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA, για τα έτη 2002 και 2006 (βλ., ανωτέρω, σκέψη 8).
- 26 Με έγγραφα της 14ης και της 20ής Ιουνίου 2001, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και το Βασίλειο της Δανίας, αντιστοίχως, ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ των αιτημάτων της Επιτροπής. Με έγγραφα της 25ής Ιουνίου 2001, η Γαλλική Δημοκρατία, η γαλλόφωνη κοινότητα του Βελγίου και το Κοινοβούλιο ζήτησαν, επίσης, να παρέμβουν υπέρ των αιτημάτων της Επιτροπής.
- 27 Με έγγραφο της 2ας Αυγούστου 2001, οι προσφεύγουσες ζήτησαν, στην περίπτωση που γίνουν δεκτές οι αιτήσεις παρεμβάσεως, να τηρηθούν εμπιστευτικά, έναντι των αιτούντων παρέμβαση, ορισμένα τμήματα του παραρτήματος 6 των παρατηρήσεών τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου.
- 28 Με τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 31 Αυγούστου 2001, οι προσφεύγουσες ζήτησαν από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την αίτηση παρεμβάσεως της γαλλόφωνης κοινότητας του Βελγίου και να την καταδικάσει στα έξοδα τα σχετικά με το αίτημα παρεμβάσεως. Οι κύριοι διάδικοι δεν προέβαλαν αντιρρήσεις ως προς τις λοιπές αιτήσεις παρεμβάσεως.
- 29 Με έγγραφο της 7ης Νοεμβρίου 2001, η Επιτροπή ζήτησε να καταθέσει παρατηρήσεις επί της διαβιβάσεως εκ μέρους των προσφευγουσών, ως παράρτημα 6 των παρατηρήσεών τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου, του μη πλήρους κειμένου των συναφθεισών με τη FIFA συμβάσεων, ζήτησε δε, με έγγραφο της 12ης Απριλίου 2002, την κατάθεση του πλήρους κειμένου αυτών των συμβάσεων. Το Πρωτοδικείο ζήτησε από τις προσφεύγουσες, με έγγραφο της 4ης Ιουλίου 2002, να

διατυπώσουν παρατηρήσεις αναφορικά με τη διαβίβαση στην Επιτροπή του πλήρους κειμένου των συμβάσεων παραχωρήσεως αδείας εκμεταλλεύσεως που συνήψαν με τη FIFA.

- 30 Με διάταξη της 11ης Μαρτίου 2002, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να συνεξετάσει με την ουσία την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή και επιφυλάχθηκε επί των δικαστικών εξόδων.
- 31 Στις 13 Μαΐου 2002, περιήλθαν στο Πρωτοδικείο τα πλήρη κείμενα των συμβάσεων που συνήφθησαν με τη FIFA στις 10 Σεπτεμβρίου 1996 και στις 26 Μαΐου 1998.
- 32 Με έγγραφο της 29ης Νοεμβρίου 2002, οι προσφεύγουσες ζήτησαν, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 64, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, να κληθεί η Επιτροπή να καταθέσει ορισμένα έγγραφα. Με έγγραφο της 20ής Ιανουαρίου 2003, η Επιτροπή ζήτησε να αποσυρθεί από τη δικογραφία το παράρτημα 17 του δικογράφου της προσφυγής. Η προσφεύγουσα, με έγγραφο της 26ης Μαρτίου 2003, διατύπωσε σχετικώς παρατηρήσεις.
- 33 Με έγγραφο της 11ης Φεβρουαρίου 2003, ο Γραμματέας του Πρωτοδικείου ενημέρωσε τους διαδίκους ότι το Πρωτοδικείο θα αποφανθεί μεταγενέστερα επί της αποσύρσεως αυτού του εγγράφου από τη δικογραφία.
- 34 Με έγγραφο της 26ης Μαρτίου 2003, η Kirch Media GmbH & Co. KGaA παραιτήθηκε της προσφυγής της. Με διάταξη της 24ης Ιουνίου 2003, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου διαπίστωσε την κατάθεση αυτής της παραιτήσεως.
- 35 Με διάταξη της 9ης Ιουλίου 2003, το Πρωτοδικείο επέτρεψε στο Βασίλειο της Δανίας, στη Γαλλική Δημοκρατία, στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο να παρέμβουν υπέρ

των αιτημάτων της καθής. Αντιθέτως, δεν επέτρεψε στη γαλλόφωνη κοινότητα του Βελγίου να παρέμβει. Οι διάδικοι στους οποίους επετράπη η παρέμβαση κατέθεσαν υπομνήματα, πλην του Βασιλείου της Δανίας και του Συμβουλίου. Η προσφεύγουσα κατέθεσε παρατηρήσεις επί των εν λόγω υπομνημάτων των παρεμβαίνόντων.

- 36 Με έγγραφο της 19ης Αυγούστου 2003, ο Γραμματέας του Πρωτοδικείου ζήτησε από την προσφεύγουσα να καταθέσει τα υπομνήματά της υπό μη καλυπτόμενη από το απόρρητο μορφή.
- 37 Με έγγραφο της 19ης Σεπτεμβρίου 2003, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτημα περί τηρήσεως του απορρήτου ως προς ορισμένα στοιχεία του υπομνήματος αντικρούσεως.
- 38 Με διάταξη της 4ης Δεκεμβρίου 2003, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου αποφάσισε να κοινοποιηθούν στους παρεμβαίνοντες όλα τα έγγραφα της διαδικασίας, υπό τη μη καλυπτόμενη από το απόρρητο μορφή τους, κάλεσε δε τους παρεμβαίνοντες να διατυπώσουν σχετικά τις παρατηρήσεις τους. Οι παρεμβαίνοντες δεν κατέθεσαν παρατηρήσεις εντός της ταχθείσας σχετικώς προθεσμίας, πλην του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, το οποίο δεν διατύπωσε αντιρρήσεις σχετικώς επί του σημείου αυτού.
- 39 Με απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2004, περί συνθέσεως των τμημάτων του Πρωτοδικείου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο τέταρτο τμήμα, στο οποίο, κατά συνέπεια, ανατέθηκε η εκδίκαση της υπό κρίση υποθέσεως με απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2004.
- 40 Κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 του Κανονισμού Διαδικασίας και κατόπιν προτάσεως του τετάρτου τμήματος, το Πρωτοδικείο αποφάσισε, αφού άκουσε σχετικώς τους διαδίκους κατά το άρθρο 51 του εν λόγω κανονισμού, να αναθέσει την εκδίκαση της υποθέσεως σε διευρυμένο σχηματισμό.

- 41 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου την 1η Ιουλίου 2005, το Βασίλειο της Δανίας ανακοίνωσε στο Πρωτοδικείο ότι αποσύρει την παρέμβασή του. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα, η καθής και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας δεν προέβαλαν αντιρρήσεις αναφορικά με το αίτημα αποσύρσεως που κατέθεσε το Βασίλειο της Δανίας και δεδομένου ότι οι λοιποί παρεμβαίνοντες δεν κατέθεσαν παρατηρήσεις, ο πρόεδρος του τετάρτου πενταμελούς τμήματος, με διάταξη της 31ης Αυγούστου 2005, διαπίστωσε την παραίτηση του Βασιλείου της Δανίας και διέταξε ότι οι διάδικοι φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα τα σχετικά με την παρέμβαση αυτήν.
- 42 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία, στο πλαίσιο δε των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 64, παράγραφος 3, στοιχεία γ' και δ', του Κανονισμού Διαδικασίας, κάλεσε τους κύριους διαδίκους, καθώς και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, να καταθέσουν ορισμένα έγγραφα, υπέβαλε δε εγγράφως ερωτήσεις στην προσφεύγουσα και στην Επιτροπή, ζητώντας τις απαντήσεις τους πριν από την προφορική διαδικασία. Η προσφεύγουσα, η καθής, καθώς και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, ανταποκρίθηκαν στις αιτήσεις αυτές εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 43 Οι διάδικοι, πλην της Γαλλικής Δημοκρατίας, αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 7ης Ιουλίου 2005.
- 44 Με έγγραφο της 22ας Αυγούστου 2005, το οποίο κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Αυγούστου 2005, η προσφεύγουσα ζήτησε να περιληφθεί στη δικογραφία έγγραφο που είχε επισυνάψει στο ως άνω έγγραφό της, το οποίο μπόρεσε να λάβει από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας μετά την προφορική διαδικασία.

Αιτήματα των διαδίκων

45 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει μερικώς ή πλήρως την απόφαση της Επιτροπής, την εκδοθείσα δυνάμει του άρθρου 3α της οδηγίας, με την οποία διαπιστώνεται ότι είναι σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο τα μέτρα που κοινοποίησε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (στο εξής: προσβαλλόμενη πράξη);
- να αναγνωρίσει ότι το άρθρο 3α της οδηγίας δεν έχει εφαρμογή και δεν μπορούσε να αποτελέσει το νομικό έρεισμα για την έκδοση της προσβαλλομένης πράξεως;
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα;
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και το Κοινοβούλιο στα δικαστικά τους έξοδα καθώς και σε εκείνα στα οποία η ίδια υποβλήθηκε λόγω των παρεμβάσεών τους.

46 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη;

— επικουρικό, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

47 Το Κοινοβούλιο, παρεμβαίνον υπέρ της Επιτροπής, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

— επικουρικό, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη.

48 Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παρεμβαίνον υπέρ της Επιτροπής, ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την προσφυγή.

49 Η Γαλλική Δημοκρατία, παρεμβαίνουσα υπέρ της Επιτροπής, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό*A — Επί του αιτήματος λήψεως μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας*

50 Με έγγραφά της η προσφεύγουσα ζήτησε να κληθεί η Επιτροπή να καταθέσει διάφορα έγγραφα σχετικά με τη διαδικασία ελέγχου της συμφωνίας με το κοινοτικό δίκαιο των μέτρων που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.

51 Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 64, παράγραφος 3, στοιχεία γ' και δ', του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο ζήτησε από την Επιτροπή και από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας να καταθέσουν τα έγγραφα αυτά. Κατά την προφορική διαδικασία, η προσφεύγουσα, απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου, τόνισε ότι θεωρεί ότι έχει ικανοποιηθεί το αίτημά της περί καταθέσεως εγγράφων.

52 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι παρέλκει να αποφανθεί σχετικάς.

B — Επί του αιτήματος αποσύρσεως ενός εγγράφου

53 Η Επιτροπή, με έγγραφο της 20ής Ιανουαρίου 2003, ζήτησε από το Πρωτοδικείο να αποσύρει από τη δικογραφία έγγραφο που είχε καταθέσει η προσφεύγουσα ως παράρτημα 17 του δικογράφου της προσφυγής της, με το αιτιολογικό ότι πρόκειται για έγγραφο που συνέταξαν οι υπηρεσίες της ενόψει της συζητήσεως στο πλαίσιο της επιτροπής επαφών και το οποίο παρουσιάζει εμπιστευτικό χαρακτήρα. Η προσφεύγουσα αντιτάχθηκε στο ενδεχόμενο αποσύρσεως αυτού του εγγράφου.

- 54 Το αίτημα της Επιτροπής συνίσταται στην απόσυρση από τη δικογραφία του εγγράφου υπό τον τίτλο «Έγγραφο εργασίας για την επιτροπή επαφών σχετικό με το άρθρο 3α της οδηγίας» και τον αριθμό DOC CC TVSF (2000) 6. Επιβάλλεται, πάντως, η διαπίστωση ότι η Επιτροπή δεν ισχυρίστηκε ρητώς ότι πρόκειται για εσωτερικής φύσεως έγγραφο.
- 55 Επιπροσθέτως, ερωτηθείσα κατά την προφορική διαδικασία από το Πρωτοδικείο επί της εμπιστευτικής φύσεως αυτού του εγγράφου, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι η επιτροπή επαφών, στην οποία απευθυνόταν αυτό το έγγραφο, δεν το θεωρεί πλέον ως έγγραφο τέτοιας φύσεως και ότι, κατά τεκμήριο, το έγγραφο αυτό μπορεί πλέον να αποτελέσει αντικείμενο ευρείας κοινοποίησεως.
- 56 Συνεπώς, παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή εξέφρασε, κατά την προφορική διαδικασία, τη βούλησή της να εμμένει στην απόσυρση αυτού του εγγράφου από τη δικογραφία, εντούτοις, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το έγγραφο αυτό υπήρξε ή ότι εν πάση περιπτώσει παραμένει εμπιστευτικού χαρακτήρα εσωτερικό έγγραφο του εν λόγω οργάνου.
- 57 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η απόρριψη του αιτήματος της Επιτροπής περί αποσύρσεως του εγγράφου αυτού από τη δικογραφία.

Γ — *Επί του παραδεκτού*

1. *Επί του παραδεκτού του πρώτου αιτήματος της προσφεύγουσας*

- 58 Η Επιτροπή προβάλλει το απαράδεκτο της προσφυγής με το αιτιολογικό ότι, πρώτον, ουδέποτε εξέδωσε δυνάμενη να προσβληθεί πράξη κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας, δεύτερον, η προσβαλλόμενη πράξη δεν

αφορά ούτε άμεσα ούτε ατομικά την προσφεύγουσα και, τρίτον, η παράλειψη της προσφεύγουσας να επισυνάψει στο δικόγραφο της προσφυγής της αντίγραφα των συμβάσεων που συνήψε με τη FIFA στις 10 Σεπτεμβρίου 1996 και στις 26 Μαΐου 1998, δεν της επέτρεψε να ετοιμάσει την υπεράσπισή της.

- 59 Όσον αφορά τον τρίτο αυτόν λόγο απαραδέκτου, υπενθυμίζεται ότι η προσφεύγουσα κατέθεσε, στο πλαίσιο της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας, αντίγραφα των επίμαχων συμβάσεων (βλ., ανωτέρω, σκέψεις 25 και 31), τα οποία διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή. Απαντώντας σε σχετική ερώτηση κατά την προφορική διαδικασία, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήματος του Πρωτοδικείου, παραιτήθηκε από τον λόγο αυτόν απαραδέκτου.
- 60 Εξάλλου, στο πλαίσιο της άμυνας της και κατόπιν της καταθέσεως εκ μέρους της προσφεύγουσας των συμβάσεων που συνήψε με τη FIFA στις 10 Σεπτεμβρίου 1996 και στις 26 Μαΐου 1998, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι οι συμβάσεις αυτές περιορίζουν σημαντικώς τη δυνατότητα της προσφεύγουσας να εκμεταλλευθεί τα δικαιώματά της παραχωρούσα επί μέρους άδειες εκμεταλλεύσεως, αποκλειστικού χαρακτήρα, σε ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς. Κατά την άποψή της, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου ορισμένων ρητρών αυτών των συμβάσεων, δεν είναι βέβαιο ότι η ζημία που προβάλλει η προσφεύγουσα προέκυψε από την προσβαλλόμενη πράξη.
- 61 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή δεν διατύπωσε αίτημα, στη συνέχεια αυτών των ισχυρισμών, ως προς το παραδεκτό της υπό κρίση προσφυγής. Εν πάση περιπτώσει, στο μέτρο που με τους ισχυρισμούς της αυτούς η Επιτροπή σκοπούσε να αμφισβητήσει το συμφέρον της προσφεύγουσας από την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως, επιβάλλεται να τονισθεί ότι η Επιτροπή δεν υποστήριξε ότι από το περιεχόμενο των εν λόγω συμβάσεων προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν έχει τέτοιο συμφέρον, καθώς και ότι ουδόλως προκύπτει από τη δικογραφία ένα τέτοιο στοιχείο, λαμβανομένης μάλιστα υπόψη της απαντήσεως της προσφεύγουσας στις γραπτές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου που αφορούσαν, μεταξύ άλλων, την έκταση του προκύπτοντος από τις συμβάσεις περιορισμού του δικαιώματος της προσφεύγουσας να μεταδίδει τους ποδοσφαιρικούς αγώνες του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA.
- 62 Κατόπιν των ανωτέρω, επιβάλλεται να εξετασθούν μόνον ο πρώτος και ο δεύτερος από τους λόγους απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή.

α) Επί της νομικής φύσεως της προσβαλλομένης πράξεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 63 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, αντιθέτως προς το άρθρο 2α, παράγραφος 2, της οδηγίας, στο άρθρο 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής δεν γίνεται λόγος για «απόφαση» που πρέπει να εκδώσει. Η Γαλλική Δημοκρατία υπογραμμίζει, σχετικώς, ότι το άρθρο 3α δεν παρέχει στην Επιτροπή αρμοδιότητα να αποφασίσει. Το έργο της συνίσταται στον προκαταρκτικό έλεγχο της συμφωνίας με το κοινοτικό δίκαιο των κοινοποιηθέντων εθνικών μέτρων.
- 64 Επομένως, εφόσον τα κοινοποιηθέντα εθνικά μέτρα δεν είναι προφανώς αντίθετα προς το κοινοτικό δίκαιο, η Επιτροπή ενημερώνει το οικείο κράτος μέλος περί της προθέσεώς της να μην αντιταχθεί στα μέτρα αυτά και προχωρεί στη δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα, ώστε τα λοιπά κράτη μέλη να συμμορφωθούν προς τις υποχρεώσεις που υπέχουν από το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας. Η καθής και η Γαλλική Δημοκρατία επισημαίνουν ότι, στην περίπτωση που τα κοινοποιηθέντα μέτρα αντιβαίνουν προς το κοινοτικό δίκαιο και αν το οικείο κράτος μέλος δεν επιφέρει τις αναγκαίες τροποποιήσεις, η Επιτροπή υποχρεούται να κινήσει την κατά το άρθρο 226 ΕΚ διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεως.
- 65 Η προκαταρκτική διαπίστωση περί μη παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου συνιστά, επομένως, απόφαση περί μη άμεσης κινήσεως της διαδικασίας διαπιστώσεως παραβάσεως κατά του οικείου κράτους μέλους. Οι ιδιώτες, όμως, δεν μπορούν να αμφισβητούν την άρνηση της Επιτροπής να κινήσει την κατά το άρθρο 226 ΕΚ διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεως, καθόσον απόφαση της Επιτροπής επί ενός τέτοιου ζητήματος δεν συνιστά πράξη παράγουσα οριστικά έννομα αποτελέσματα (διάταξη του Πρωτοδικείου της 13ης Νοεμβρίου 1995, T-126/95, Dumez κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2863, σκέψη 37).

- 66 Η Γαλλική Δημοκρατία διευκρινίζει, σχετικώς, ότι, κατά το άρθρο 226 ΕΚ, ο καθορισμός των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων που υπέχουν τα κράτη μέλη και η εκτίμηση της συμπεριφοράς τους μπορούν να προκύψουν μόνον από απόφαση του Δικαστηρίου (απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Φεβρουαρίου 2001, C-393/98, Gomes Valente, Συλλογή 2001, σ. I-1327). Συνεπώς, η απόφαση της Επιτροπής ως προς τη συμφωνία με το κοινοτικό δίκαιο ενός καταλόγου εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία δεν μεταβάλλει τη νομική κατάσταση του οικείου κράτους μέλους. Επιπροσθέτως, ο δεσμευτικός από νομικής απόψεως χαρακτήρας του εν λόγω καταλόγου, ο οποίος δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα, δεν προκύπτει από το έγγραφο της 28ης Ιουλίου 2000 που απηύθυνε η Επιτροπή στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, με το οποίο το ενημέρωσε περί της συμφωνίας των μέτρων αυτών με το κοινοτικό δίκαιο, αλλά αποκλειστικώς από το εθνικό δίκαιο. Η Επιτροπή διευκρινίζει σχετικώς, ότι ακόμα και αν θεωρηθεί ότι υφίσταται εν προκειμένω απόφαση, δεν μπορεί παρά να πρόκειται για το έγγραφο αυτό της 28ης Ιουλίου 2000.
- 67 Ασχέτως προς την κρίση που εκφέρει η Επιτροπή επί των κοινοποιουμένων εθνικών μέτρων, δεν μπορεί να επηρεάσει την εφαρμογή τους εντός του κοινοποιούντος κράτους μέλους. Πράγματι, η Επιτροπή δεν έχει την εξουσία να κρίνει ασυμβίβαστη με το κοινοτικό δίκαιο τη νομοθεσία κράτους μέλους.
- 68 Η Επιτροπή επισημαίνει, επίσης, ότι στο απευθυνόμενο προς το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας έγγραφο της 28ης Ιουλίου 2000 υπογράμμισε ότι δεν είχε την πρόθεση, «με βάση τα στοιχεία που διαθέτει», να αντιταχθεί στα κοινοποιηθέντα μέτρα, καθώς και ότι η εκτίμησή της αυτή δεν συνιστά απόφαση. Η Επιτροπή επισημαίνει, σχετικώς, ότι, προκειμένου να είναι νομικώς δεσμευτική, η απόφασή της πρέπει να υιοθετηθεί από το Σώμα των Επιτρόπων και να είναι αιτιολογημένη. Συνεπώς, το έγγραφο της 28ης Ιουλίου 2000 μπορεί να εξομοιωθεί με έγγραφο περί θέσεως της υποθέσεως στο αρχείο (απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιουλίου 1980, 253/78 και 1/79 έως 3/79, Giry και Guerlain κ.λπ., Συλλογή τόμος 1980/II, σ. 527, και απόφαση του Πρωτοδικείου, της 24ης Μαρτίου 1994, T-3/93, Air France κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-121, σκέψη 50).
- 69 Ω προς την υποχρέωσή της να δημοσιεύει στην Επίσημη Εφημερίδα τα εγκεκριμένα εθνικά μέτρα, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η υποχρέωση αυτή ουδόλως μεταβάλλει τη φύση του από 28 Ιουλίου 2000 εγγράφου της. Σκοπός της δημοσιεύσεως αυτής είναι η ενημέρωση των λοιπών κρατών μελών, προκειμένου αυτά να συμμορφωθούν

προς την υποχρέωση που υπέχουν από το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας. Επισημαίνει, πάντως, ότι την υποχρέωση των κρατών μελών να συμμορφωθούν προς τις υποχρεώσεις που υπέχουν από το άρθρο αυτό δεν τη γεννά η προσωρινή έγκριση των κοινοποιηθέντων μέτρων, αλλ' ότι αυτή πηγάζει απ' ευθείας από το εν λόγω άρθρο, το οποίο αναφέρεται σε «εκδηλώσεις οι οποίες έχουν καθοριστεί από το άλλο κράτος μέλος, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους» και όχι σε «εκδηλώσεις περιλαμβανόμενες σε δημοσιευθέντα από την Επιτροπή κατάλογο». Συνεπώς, τόσο η κοινοποίηση των μέτρων αυτών στα άλλα κράτη μέλη όσο και η δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα συνιστούν μέτρα διοικητικής φύσεως, ουδόλως συνεπαγόμενα την άσκηση εκ μέρους της Επιτροπής εξουσίας λήψεως αποφάσεων.

70 Από της απόψεως αυτής, όσον αφορά την παραπομπή του άρθρου 3α, παράγραφος 3, στις «προηγούμενες παραγράφους» και όχι στην «παράγραφο 1», η προσφεύγουσα θεωρεί προφανώς ότι η επιβληθείσα στα κράτη μέλη υποχρέωση εξαρτάται από τον καθορισμό των μέτρων που προβλέπει το άρθρο 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας, καθώς και από την κοινοποίησή τους και την έγκρισή τους εκ μέρους της Επιτροπής, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας. Εντούτοις, το μόνο που απαιτείται είναι το κράτος μέλος να έχει εκπληρώσει την απορρέουσα από το άρθρο 3α, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας υποχρέωση καθορισμού και κοινοποίησης των μέτρων, σύμφωνα με την προφανή πρόθεση του νομοθέτη να θεσπίσει σύστημα αμοιβαίας αναγνωρίσεως των λαμβανομένων από τα κράτη μέλη μέτρων, και να αναθέσει στην Επιτροπή το έργο του μεσολαβητή. Η ερμηνεία της προσφεύγουσας προσδίδει, συνεπώς, δεσμευτική ισχύ σε μια απλή διαπίστωση της Επιτροπής, η οποία δεν δύναται να αναπτύξει έννομα αποτελέσματα έναντι των λοιπών κρατών μελών. Η απορρέουσα από το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας υποχρέωση αμοιβαίας αναγνωρίσεως δεν εξαρτάται από τον εκ μέρους της Επιτροπής έλεγχο της συμφωνίας των κοινοποιηθέντων μέτρων με το κοινοτικό δίκαιο.

71 Επιπροσθέτως, τα λοιπά κράτη μέλη δεν υποχρεούνται, δυνάμει του κοινοτικού δικαίου, να εφαρμόζουν ασυμβίβαστα με το κοινοτικό δίκαιο μέτρα άλλου κράτους μέλους, ασχέτως της κρίσεως που εξέφερε η Επιτροπή αναφορικά με τα μέτρα αυτά. Η Επιτροπή επικαλείται, σχετικώς, το από 23 Δεκεμβρίου 1998 έγγραφό της προς το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, με το

οποίο εξέφραζε αμφιβολίες ως προς τη συμφωνία των αρχικώς κοινοποιηθέντων μέτρων με το κοινοτικό δίκαιο. Επισημαίνει, επίσης, ότι τα εθνικά αυτά μέτρα είχαν δημοσιευθεί στη σειρά C της Επίσημης Εφημερίδας και όχι στη σειρά L.

72 Τέλος, η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Κοινοβούλιο, υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν αρνείται τη δυνατότητα αμφισβητήσεως των μέτρων αυτών ενώπιον των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου. Το εθνικό δικαστήριο, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του House of Lords της 25ης Ιουλίου 2001, R κατά ITC, ex parte TV Danmark 1 Ltd, [2001] UKHL 42, στην οποία αναφέρθηκε η προσφεύγουσα, περιορίστηκε να υπογραμμίσει ότι δεν θα αποφανθεί επί του ζητήματος της ισορροπίας μεταξύ του συμφέροντος των διοργανωτών αθλητικών εκδηλώσεων και των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών να διατηρήσουν την ελεύθερη αγορά, αφενός, και του συμφέροντος των πολιτών να παρακολουθούν τις σημαντικές αθλητικές εκδηλώσεις, αφετέρου. Πάντως, δεν αποφάνθηκε ότι δεν θα επανεξετάσει τη νομιμότητα των ληφθέντων δυνάμει του άρθρου 3α της οδηγίας μέτρων. Αν είχε ασκηθεί προσφυγή ενώπιον των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου και είχε γίνει προδικαστική παραπομπή στο Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, δεν θα είχε καμία δυνατότητα η προσφεύγουσα να προβεί σε παραλληλισμό με την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Μαρτίου 1994, C-188/92, TWD Textilwerke Deggendorf (Συλλογή 1994, σ. I-833). Πράγματι, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα άφησε να παρέλθουν οι προθεσμίες εντός των οποίων μπορούσε να ασκήσει προσφυγή ενώπιον των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου. Αν το Πρωτοδικείο κρίνει παραδεκτή την παρούσα προσφυγή, τη στρεφόμενη κατά της προβαλλομένης αποφάσεως της Επιτροπής, θα αφήσει άνευ κολασμού απόπειρα καταστρατηγήσεως της διαδικασίας, όμοια ακριβώς με εκείνη που επέσυρε τον κολασμό του Δικαστηρίου στην προαναφερθείσα απόφαση του TWD Textilwerke Deggendorf.

73 Κατά την Επιτροπή, δεν απόκειται στο Πρωτοδικείο να εξετάσει τη νομιμότητα των μέτρων που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ούτε να τα ερμηνεύσει. Θα ήταν, άλλωστε, ιδιαιτέρως δυσχερές για δικαιοδοτικό όργανο, πλην αυτών του Ηνωμένου Βασιλείου, να προβεί στην ερμηνεία των μέτρων αυτών, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται διατάξεις του κώδικα ITC περί αθλητικών και λοιπών εκδηλώσεων περιλαμβανομένων στον κατάλογο, λαμβανομένου υπόψη του ασαφούς αυτών των διατάξεων.

74 Το Κοινοβούλιο υπογραμμίζει, σχετικώς, ότι η προσφεύγουσα θα μπορούσε να προασπίσει τα δικαιώματά της μέσω μιας προδικαστικής παραπομπής εκ μέρους του High Court του Λονδίνου προς το Δικαστήριο [απόφαση του Δικαστηρίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2002, C-491/01, British American Tobacco (Investments) και Imperial Tobacco, Συλλογή 2002, σ. I-11453, σκέψεις 32 έως 41].

- 75 Το Πρωτοδικείο προσθέτει, επίσης, ότι θα μπορούσε να γίνει ένας παραλληλισμός μεταξύ της υπό κρίση υποθέσεως και της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Νοεμβρίου 2002, Τ-74/00, Τ-76/00, Τ-83/00 έως Τ-85/00, Τ-132/00, Τ-137/00 και Τ-141/00, *Artogodan κ.λπ. κατά Επιτροπής* (Συλλογή 2002, σ. II-4945, σκέψη 142, επιβεβαιωθείσα κατόπιν ασκήσεως αναιρέσεως) από την οποία προκύπτει ότι, ελλείψει ρητής μεταβιβάσεως αρμοδιοτήτων στην Επιτροπή, τα σχετικά θέματα παραμένουν στην αρμοδιότητα των κρατών μελών. Επικαλείται, σχετικώς, το άρθρο 7 ΕΚ, κατά το οποίο τα όργανα ενεργούν εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων που τους παρέχει η Συνθήκη. Ούτε, όμως, από την οδηγία 89/552 ούτε από την οδηγία 97/36 προκύπτει ότι τα κράτη μέλη παραιτήθηκαν σιωπηρώς της αρμοδιότητάς τους. Ειδικότερα, το άρθρο 3α της οδηγίας δεν παρέχει ρητώς αρμοδιότητα στην Επιτροπή, όπως υποδηλώνει η απουσία επιτροπής διαχειρίσεως. Το έργο που έχει ανατεθεί στην επιτροπή επαφών δεν σχετίζεται με τις εκτελεστικές αρμοδιότητες του άρθρου 202, τρίτη περίπτωση, ΕΚ. Επιπροσθέτως, ούτε από την όλη οικονομία, τον πρωταρχικό σκοπό και το γράμμα του άρθρου 3α της οδηγίας, αφενός, ούτε από την πρόθεση του νομοθέτη, αφετέρου, προκύπτει επιδίωξή του να παράσχει στην Επιτροπή ειδική αρμοδιότητα λήψεως αποφάσεων.
- 76 Συμπερασματικώς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η κρίση που εξέφερε ως προς τη συμφωνία των επίμαχων μέτρων με το κοινοτικό δίκαιο δεν συνιστά πράξη δυνάμενη να προσβληθεί. Υποστηρίζοντας ότι η Επιτροπή δεν έπρεπε να γνωστοποιήσει τα κοινοποιηθέντα μέτρα στα υπόλοιπα κράτη μέλη και να τα δημοσιεύσει στην Επίσημη Εφημερίδα, η προσφεύγουσα αμφισβητεί, στην πράξη, το κύρος του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας.
- 77 Η προσφεύγουσα αντικρούει τα επιχειρήματα της Επιτροπής, υποστηρίζοντας, ουσιαστικώς, ότι η πράξη με την οποία η Επιτροπή ενέκρινε τα κοινοποιηθέντα μέτρα παράγει έννομες συνέπειες τόσο στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας όσο και στα άλλα κράτη μέλη.
- 78 Η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά πράξη παράγουσα δεσμευτικές έννομες συνέπειες, καθόσον είναι αποτέλεσμα της ασκήσεως νομίμως παραχωρηθείσας εξουσίας, κατόπιν μιας εκ του νόμου προβλεπόμενης διοικητικής διαδικασίας και με σκοπό την παραγωγή εννόμων αποτελεσμάτων ικανών να θίξουν τα συμφέροντα

της προσφεύγουσας, μεταβάλλοντας την έννομη κατάσταση της (απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Μαρτίου 1982, 182/80, Gauff κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 799, σκέψη 18).

- 79 Αναφέρεται, πρώτον, στο γράμμα του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας, κατά το οποίο απαιτείται η εκ μέρους της Επιτροπής έκδοση, κατόπιν του ελέγχου της συμφωνίας των κοινοποιηθέντων μέτρων με το κοινοτικό δίκαιο, δεσμευτικής πράξεως.
- 80 Δεύτερον, όπως σαφώς προκύπτει από την οικονομία και τον σκοπό του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας, η διάταξη αυτή αποβλέπει στην παραγωγή εννόμων αποτελεσμάτων. Η προσφεύγουσα επικαλείται, σχετικώς, τη 18η και τη 19η αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 97/36 και διαπιστώνει ότι η κατάρτιση εθνικών καταλόγων, στους οποίους τα κράτη μέλη θα επιθυμούσαν να περιλάβουν τον μεγαλύτερο δυνατό αριθμό εκδηλώσεων, παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη αυτά να ευνοήσουν τους εγκατεστημένους εντός της επικρατείας τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς.
- 81 Τρίτον, από τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/552 προκύπτει ότι αυτή αποβλέπει στην έκδοση αποφάσεως παράγουσας δεσμευτικές συνέπειες. Η προσφεύγουσα επικαλείται, σχετικώς, τις προθεσμίες που διέπουν αυτή τη διαδικασία, καθώς και την εξέλιξή της.
- 82 Η προσφεύγουσα επισημαίνει, επίσης, ότι ούτε από το γράμμα και την οικονομία του άρθρου 3α της οδηγίας ούτε από τις σχετικές αιτιολογικές σκέψεις της οδηγίας 97/36 μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ευσταθεί το επιχείρημα της Επιτροπής κατά το οποίο η πράξη που αυτή εξέδωσε είναι δυνατόν να εξομοιωθεί με άρνηση κινήσεως της κατά το άρθρο 226 ΕΚ διαδικασίας διαπιστώσεως παραβάσεως. Πράγματι, η παρούσα διαδικασία επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να ασκεί διαιτησία και να λαμβάνει οριστική απόφαση επί της νομιμότητας των κοινοποιηθέντων μέτρων. Μια τέτοια απόφαση δεν μπορεί να αποσυρθεί χωρίς να μεταβληθεί η κρατούσα στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας νομική κατάσταση, καθώς και η νομική κατάσταση όλων εκείνων των ιδιωτών που άντλησαν δικαιώματα από την εκ μέρους

της Επιτροπής έγκριση των μέτρων αυτών και την αμοιβαία αναγνώρισή τους. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η άποψη που υποστηρίζει η Επιτροπή στερεί πρακτικής αποτελεσματικότητας την προβλεπόμενη από το άρθρο 3α της οδηγίας διαδικασία.

- 83 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι η προσβαλλόμενη πράξη παράγει έννομες συνέπειες εντός των λοιπών κρατών μελών, καθόσον αυτά υποχρεούνται να διασφαλίσουν την τήρηση, εκ μέρους των εμπίπτοντων στη δικαιοδοσία τους ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, των μέτρων που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, σύμφωνα με το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας. Πράγματι, ελλείψει αποφάσεως της Επιτροπής εγκρίνουσας τα κοινοποιηθέντα μέτρα, αυτά δεν θα μπορούσαν να αναπτύξουν καμία έννομη συνέπεια εντός των υπολοίπων κρατών μελών. Οποιαδήποτε διαφορετική ερμηνεία θα είχε ως αποτέλεσμα να καταστήσει άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας την προβλεπόμενη από το άρθρο 3α, παράγραφος 2, διαδικασία και θα αντέβαινε προς την οικονομία του άρθρου 3α της οδηγίας, με την οποία επιδιώκεται να συμβιβαστεί η ελεύθερη κυκλοφορία τηλεοπτικών υπηρεσιών με την ανάγκη αποτροπής του ενδεχομένου παρακάμψεως εθνικών μέτρων σκοπούντων την προστασία ενός θεμιτού κοινού συμφέροντος.
- 84 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, όπως προκύπτει από τη δικογραφία, η αμοιβαία αναγνώριση εξαρτάται από τον εκ μέρους της Επιτροπής έλεγχο της συμφωνίας των κοινοποιηθέντων μέτρων με το κοινοτικό δίκαιο και δεν προκύπτει αυτομάτως από την κοινοποίηση αυτών των μέτρων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 85 Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής κατά την οποία, αφενός, τα κοινοποιηθέντα από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας μέτρα συμβιβάζονται με το κοινοτικό δίκαιο και με την οποία, αφετέρου, τα μέτρα αυτά κοινοποιήθηκαν στα υπόλοιπα κράτη μέλη, προκειμένου να συμμορφωθούν με αυτά οι εμπίπτοντες στην αρμοδιότητά τους ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί. Η προσφεύγουσα διευκρινίζει, σχετικώς, ότι το μόνο έγγραφο στο οποίο το κοινό έχει πρόσβαση είναι η εκ μέρους της Επιτροπής δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της 18ης Νοεμβρίου 2000, σύμφωνα με το άρθρο 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας, των μέτρων που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.

- 86 Εντούτοις, στο δικόγραφο με το οποίο προέβαλε την ένσταση απαραδέκτου η Επιτροπή επισύναψε έγγραφο του γενικού διευθυντή της ΓΔ «Εκπαίδευση και πολιτισμός», της 28ης Ιουλίου 2000, με το οποίο γνωστοποιείται στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ότι, κατόπιν εξετάσεως της συμφωνίας των κοινοποιηθέντων στις 5 Μαΐου 2000 μέτρων και λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων πραγματικών στοιχείων όσον αφορά τα οπτικοακουστικά μέσα στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, η Επιτροπή δεν προτίθεται να αμφισβητήσει τα μέτρα αυτά και θα προχωρήσει στη δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα (βλ., ανωτέρω, σκέψη 15). Η Επιτροπή υπογραμμίζει, σχετικώς, ότι ακόμα και αν υποτεθεί ότι εξέδωσε στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως μια απόφαση, πράγμα που δεν συμβαίνει, τότε θα πρόκειται για το έγγραφο αυτό (βλ., ανωτέρω, σκέψη 66).
- 87 Συνεπώς, πρέπει να θεωρηθεί ότι το έγγραφο της 28ης Ιουλίου 2000 αποτελεί, ουσιαστικώς, την προσβαλλομένη εν προκειμένω πράξη, καθόσον κρίνεται ως το μόνο έγγραφο το οποίο γνωστοποιεί ρητώς στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας την κρίση της Επιτροπής ως προς το κατά πόσο συμβιβάζονται με το κοινοτικό δίκαιο τα κοινοποιηθέντα μέτρα, καθώς και η επικείμενη δημοσίευση των μέτρων αυτών στην Επίσημη Εφημερίδα. Όπως, άλλωστε, διευκρίνισε η προσφεύγουσα κατά την προφορική διαδικασία, απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου, με την προσφυγή της διώκεται, στην πράξη, η ακύρωση του απευθυνόμενου στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας εγγράφου αυτού της Επιτροπής.
- 88 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται να εξεταστεί αν είναι δεκτικό προσφυγής το απευθυνόμενο στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας έγγραφο της Επιτροπής της 28ης Ιουλίου 2000 (στο εξής: προσβαλλόμενο έγγραφο).
- 89 Κατά πάγια νομολογία, συνιστούν πράξεις ή αποφάσεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως, κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, τα μέτρα εκείνα των οποίων τα έννομα αποτελέσματα είναι δεσμευτικά και ικανά να επηρεάσουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος μεταβάλλοντας κατά τρόπο σαφή τη νομική του θέση. Η μορφή υπό την οποία οι εν λόγω πράξεις ή αποφάσεις λαμβάνονται είναι, κατ' αρχήν, αδιάφορη, όσον αφορά τη δυνατότητα προσβολής τους με προσφυγή ακυρώσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81, IBM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2639, σκέψη 9, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Φεβρουαρίου 2000, T-241/97, Stork Amsterdam κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-309, σκέψη 49). Πράγματι, προκειμένου να

προσδιοριστεί αν η προσβαλλόμενη πράξη παράγει τέτοια αποτελέσματα, πρέπει να εξεταστεί η ουσία της (απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Ιουνίου 2000, C-147/96, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-4723, σκέψεις 25 έως 27).

- 90 Προκειμένου να εκτιμηθεί, υπό το πρίσμα των ανωτέρω αρχών, η νομική φύση του προσβαλλομένου εγγράφου και να καθοριστεί αν αυτό παράγει έννομες συνέπειες, επιβάλλεται να εξεταστεί στο πλαίσιο του καθεστώτος που προβλέπει για τις εκδηλώσεις που παρουσιάζουν μείζον ενδιαφέρον για την κοινωνία το άρθρο 3α της οδηγίας.
- 91 Επιβάλλεται, σχετικώς, να υπομνησθεί ότι με την οδηγία επιδιώκεται η διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας των τηλεοπτικών εκπομπών εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, λαμβανομένων υπόψη των ιδιομορφιών, ιδίως πολιτιστικής και κοινωνιολογικής φύσεως, των ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων.
- 92 Όσον αφορά το ειδικό καθεστώς των ραδιοτηλεοπτικών δικαιωμάτων επί εκδηλώσεων μείζονος για την κοινωνία σημασίας, που προβλέπει το άρθρο 3α της οδηγίας, από την αιτιολογική σκέψη 18 της οδηγίας 97/36 προκύπτει ότι είναι σημαντικό να μπορούν τα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα για την προστασία του δικαιώματος για ενημέρωση και να διασφαλίζουν την ευρεία πρόσβαση του κοινού στις τηλεοπτικές αναμεταδόσεις εθνικών ή μη εκδηλώσεων που παρουσιάζουν ιδιαίτερη σημασία για την κοινωνία. Στο πλαίσιο αυτό, προβλέπεται ότι τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να λαμβάνουν μέτρα, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, προκειμένου να ρυθμίσουν την άσκηση, εκ μέρους των εμπιπτόντων στη δικαιοδοσία τους ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών των αποκλειστικών δικαιωμάτων αναμεταδόσεως τέτοιων εκδηλώσεων. Προς αμοιβαία αναγνώρισή τους από τα λοιπά κράτη μέλη, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας, τα μέτρα που λαμβάνει ή προτίθεται να λάβει κράτος μέλος πρέπει να κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

- 93 Το άρθρο 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας προβλέπει, σχετικώς, ότι η Επιτροπή εξετάζει, εντός τριμήνου προθεσμίας από της κοινοποίησώς τους, αν τα κρατικά αυτά μέτρα συμβιβάζονται με το κοινοτικό δίκαιο. Στο πλαίσιο αυτού του ελέγχου συμβουλευέται την επιτροπή επαφών, η οποία εκδίδει σχετική γνωμοδότηση.
- 94 Εν προκειμένω, το προσβαλλόμενο έγγραφο με το οποίο γνωστοποιήθηκε, ουσιαστικώς, στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας η εκ μέρους της Επιτροπής έγκριση των κοινοποιηθέντων εκ μέρους του εν λόγω κράτους μέλους μέτρων και η κατόπιν αυτού δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα περατώνει τη διαδικασία ελέγχου στην οποία οφείλει να προβαίνει η Επιτροπή κατ' εφαρμογήν του ως άνω άρθρου. Η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα αυτών των εγκεκριμένων από την Επιτροπή μέτρων παρέχει τη δυνατότητα στα άλλα κράτη μέλη, όπως η ίδια η Επιτροπή επισημαίνει στα έγγραφά της (βλ., ανωτέρω, σκέψη 69), να τα πληροφορηθούν και, κατόπιν αυτού, να είναι σε θέση να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που υπέχουν από το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας, στο πλαίσιο του προβλεπόμενου από το άρθρο αυτό μηχανισμού αμοιβαίας αναγνώρισεως αυτών των μέτρων.
- 95 Συνεπώς, το προσβαλλόμενο έγγραφο αναπτύσσει ένομες συνέπειες επί των κρατών μελών, καθόσον προβλέπει τη δημοσίευση των εν λόγω κρατικών μέτρων στην Επίσημη Εφημερίδα, διά της οποίας κινείται ο προβλεπόμενος από το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας μηχανισμός αμοιβαίας αναγνώρισεως.
- 96 Πρώτον, η ανάλυση αυτή στηρίζεται στο άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας το οποίο προβλέπει την αμοιβαία αναγνώριση των λαμβανομένων από τα κράτη μέλη μέτρων, προκειμένου να διασφαλιστεί η ελεύθερη πρόσβαση του κοινού στις καθορισθείσες στις «προηγούμενες παραγράφους» εκδηλώσεις, δηλαδή, ιδίως, σε εκείνες αναφορικά με τις οποίες τα κοινοποιηθέντα κρατικά μέτρα κρίθηκαν από την Επιτροπή σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο και δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου.

- 97 Επιπροσθέτως, η εξέλιξη της διαδικασίας ελέγχου, όπως την περιγράφει το άρθρο 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας, καθώς και το βάθος αυτού του ελέγχου, δεν δικαιολογούν χαρακτηρισμό του ελέγχου αυτού ως «προκαταρκτικού», κατόπιν του οποίου εκδίδεται μια «γνωμοδότηση». Πράγματι, αφενός, η Επιτροπή οφείλει να προβεί στον έλεγχο αυτό εντός δεσμευτικής προθεσμίας τριών μηνών από της κοινοποίησης των μέτρων εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους υποχρεούμενη, σχετικώς, να συμβουλευθεί την επιτροπή επαφών η οποία γνωμοδοτεί σύμφωνα με προβλεπόμενα στο άρθρο 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας. Αφετέρου, η Επιτροπή δέχθηκε, κατά την προφορική διαδικασία, ότι οφείλει να προβεί σε επισταμένο έλεγχο της συμφωνίας των μέτρων αυτών με το κοινοτικό δίκαιο, υποχρεούμενη, ιδίως, να διασφαλίσει την τήρηση των διατάξεων της οδηγίας, καθώς και των κανόνων περί ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών και του δικαίου του ανταγωνισμού.
- 98 Δεύτερον, όπως προκύπτει από την οικονομία του καθεστώτος που έχει διαμορφώσει το άρθρο 3α της οδηγίας, για τις εκδηλώσεις μείζονος σημασίας για την κοινωνία, δεν μπορεί να θεωρηθεί, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή, ότι δεν είναι η έγκριση των μέτρων αυτών ή η δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα που γεννά την υποχρέωση των άλλων κρατών μελών να συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις που υπέχουν από το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας.
- 99 Πράγματι, αφενός, ο έλεγχος στον οποίο οφείλει να προβαίνει η Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας, αποσκοπεί στη διασφάλιση της συμφωνίας των μέτρων αυτών με το κοινοτικό δίκαιο (αιτιολογική σκέψη 18 της οδηγίας 97/36).
- 100 Συναφώς, αναφορικά με την εξέλιξη της διαδικασίας ελέγχου των μέτρων που κοινοποίησε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, η Επιτροπή, στο από 23 Δεκεμβρίου 1998 έγγραφό της (βλ., ανωτέρω, σκέψη 12), υπογράμμισε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Συνημμένως αποστέλλεται το προσωρινό πόρισμα της εξετάσεως εκ μέρους των υπηρεσιών της Επιτροπής των κοινοποιηθέντων μέτρων [...]. Το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγει η Επιτροπή είναι ότι, εν αναμονή εκτενέστερων διευκρινίσεων εκ

μέρους των αρμοδίων αρχών επί πολλών σημαντικών ζητημάτων, δεν δύναται να κινήσει επισήμως τη διαδικασία ελέγχου της συμφωνίας με το κοινοτικό δίκαιο των μέτρων για τα οποία το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ζητεί την αμοιβαία αναγνώριση των υπολοίπων κρατών μελών.»

- 101 Από το γράμμα αυτού του εγγράφου προκύπτει, ακριβώς, ότι η Επιτροπή επιβεβαιώνει την εκτεθείσα ανωτέρω, στις σκέψεις 98 και 99, ερμηνεία του άρθρου 3α, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας, κατά την οποία η αμοιβαία αναγνώριση των κοινοποιουμένων εθνικών μέτρων εξαρτάται από τον έλεγχο της συμφωνίας τους με το κοινοτικό δίκαιο.
- 102 Επιπροσθέτως, ο έλεγχος της συμφωνίας με το κοινοτικό δίκαιο των κοινοποιουμένων μέτρων, στον οποίο υποχρεούται να προβεί η Επιτροπή, δεν θα είχε νόημα, αν η έγκριση των μέτρων αυτών δεν αποτελούσε προϋπόθεση για την αμοιβαία αναγνώρισή τους από τα υπόλοιπα κράτη μέλη. Πράγματι, αν υποτεθεί ότι ο μηχανισμός αμοιβαίας αναγνώρισεως μπορεί να αφορά εθνικά μέτρα τα οποία η Επιτροπή έκρινε ως ασυμβίβαστα με το κοινοτικό δίκαιο, δεν θα μπορούσαν να αποκλεισθούν κίνδυνοι ανασφάλειας δικαίου και στρεβλώσεως της αγοράς, ενώ ακριβώς επιδιώκεται η αποτροπή αυτών των κινδύνων, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 19 της οδηγίας 97/36. Επίσης, η αμοιβαία αναγνώριση εθνικών μέτρων ασυμβίβαστων με το κοινοτικό δίκαιο θα καθιστούσε αδύνατη την εξισορρόπηση μεταξύ της ελεύθερης κυκλοφορίας τηλεοπτικών υπηρεσιών και της ανάγκης αποτροπής ενδεχόμενης καταστρατηγήσεως εθνικών μέτρων σκοπού-ντων στην προστασία ενός θεμιτού γενικού συμφέροντος, όπως, επίσης, υπο-γραμμίζει η αιτιολογική σκέψη 19 της εν λόγω οδηγίας.
- 103 Αφετέρου, από σειρά στοιχείων της δικογραφίας προκύπτει ότι η δημοσίευση εθνικών μέτρων στην Επίσημη Εφημερίδα, προς γνωστοποίηση στα άλλα κράτη μέλη, προκειμένου αυτά να συμμορφωθούν προς τις υποχρεώσεις που υπέχουν από το άρθρο 3α, παράγραφος 3, δεν μπορεί να γίνει παρά μόνον εφόσον η Επιτροπή, κατόπιν του εκ μέρους της ελέγχου, διαπιστώσει τη συμφωνία των μέτρων αυτών με το κοινοτικό δίκαιο.

- 104 Πρώτον, η εξέλιξη της διαδικασίας ελέγχου των κοινοποιηθέντων από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας μέτρων επιβεβαιώνει αυτή την ερμηνεία. Πράγματι, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κοινοποίησε για πρώτη φορά μέτρα στην Επιτροπή στις 25 Σεπτεμβρίου 1998 και, όπως προηγουμένως τονίστηκε, με το από 23 Δεκεμβρίου 1998 έγγραφό της, η Επιτροπή του γνωστοποίησε ότι για ορισμένα εκ των μέτρων αυτών ανέκυπτε ζήτημα συμφωνίας τους με το κοινοτικό δίκαιο. Με το από 5 Μαΐου 2000 έγγραφο, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κοινοποίησε τροποποιημένα τα μέτρα αυτά. Μόνον όμως τα δεύτερα, τα οποία κρίθηκαν σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο από την Επιτροπή, δημοσιεύθηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα, αφού προηγουμένως η Επιτροπή ενημέρωσε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, με το προσβαλλόμενο έγγραφο, αναφορικά με τη συμφωνία τους με το κοινοτικό δίκαιο.
- 105 Επιπροσθέτως, με το από 22 Ιανουαρίου 2001 έγγραφό της, η Επιτροπή απάντησε στην προσφεύγουσα ότι «από νομικής απόψεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας, η δημοσίευση των μέτρων γίνεται κατόπιν της διαδικασίας ελέγχου (τα αποτελέσματα του οποίου υπήρξαν θετικά), την οποία ακολούθησε η Επιτροπή» (βλ., ανωτέρω, σκέψη 21).
- 106 Δεύτερον, η άποψη της Επιτροπής επί του ζητήματος αυτού προκύπτει από σειρά δικών της εγγράφων που έχουν περιληφθεί στη δικογραφία. Ειδικότερα, στη σελίδα του διαδικτυακού κόμβου που αφορά το άρθρο 3α της οδηγίας, το περιεχόμενο της οποίας επισύναψε η προσφεύγουσα στις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου, η Επιτροπή τονίζει ότι, «σε περίπτωση που τα αποτελέσματα αυτής της εκτιμήσεως είναι θετικά [όσον αφορά τη συμφωνία τους με το κοινοτικό δίκαιο], τα μέτρα δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα». Η άποψη της Επιτροπής υποδηλώνεται, επίσης, στο έγγραφο εργασίας CCTVSF (97) 9/3, το οποίο κατατέθηκε κατόπιν αιτήσεως του Πρωτοδικείου, κατά το οποίο «η απαίτηση αυτή ασφάλειας δικαίου επιβάλλει τη διαπίστωση της συμφωνίας των μέτρων για τα οποία πρόκειται με το κοινοτικό δίκαιο στο πλαίσιο μιας ταχείας διαδικασίας εξετάσεως και —σε περίπτωση που τα αποτελέσματα του ελέγχου είναι θετικά— τη δημοσίευση των μέτρων αυτών στην Επίσημη Εφημερίδα», καθώς και ότι «εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι μόνον ειδικά εθνικά μέτρα εμπίπτοντα στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 3α, παράγραφος 1, [...] υπόκεινται στη διαδικασία κοινοποιήσεως στην Επιτροπή προς έλεγχο και ενδεχόμενη δημοσίευσή τους», όπως επίσης ότι «σε περίπτωση που τα αποτελέσματα της διαδικασίας ελέγχου είναι θετικά, τα μέτρα για τα οποία πρόκειται δημοσιεύονται στην [Επίσημη Εφημερίδα]».

- 107 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η Επιτροπή έχει, δυνάμει του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας, εξουσία λήψεως αποφάσεως και ότι το προσβαλλόμενο έγγραφο παράγει οριστικές έννομες συνέπειες, χωρίς η διαπίστωση αυτή να ανατρέπεται από το γεγονός ότι το άρθρο 3α της οδηγίας 89/552 δεν αναφέρεται ρητώς στην έκδοση «αποφάσεως» εκ μέρους της Επιτροπής.
- 108 Συνεπώς, επιβάλλεται να απορριφθεί το επιχειρήμα της Επιτροπής και της Γαλλικής Δημοκρατίας ότι το προσβαλλόμενο έγγραφο συνιστά απόφαση περί μη άμεσης κινήσεως της διαδικασίας διαπιστώσεως παραβάσεως κατά του οικείου κράτους μέλους. Εν πάση περιπτώσει, αν η Επιτροπή διαπιστώσει το ασυμβίβαστο των κοινοποιηθέντων μέτρων με το κοινοτικό δίκαιο και το οικείο κράτος μέλος δεν λάβει μέτρα προς άρση του ασυμβίβαστου αυτού, αρκεί στην Επιτροπή να μην δημοσιεύσει τα εν λόγω μέτρα στην Επίσημη Εφημερίδα προκειμένου αυτά να μην έχουν αποτελέσματα στο πλαίσιο του μηχανισμού αμοιβαίας αναγνωρίσεως που καθιερώνει το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας.
- 109 Όσον αφορά το επιχειρήμα ότι η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να αμφισβητήσει τα μέτρα αυτά ενώπιον των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου, τούτο δεν ευσταθεί, καθόσον ο έλεγχος στον οποίο ζητείται να προβεί το Πρωτοδικείο εν προκειμένω αφορά αποκλειστικώς τη νομιμότητα της εκ μέρους της Επιτροπής διαπιστώσεως της συμφωνίας των μέτρων αυτών με το κοινοτικό δίκαιο, προκειμένου να καταστεί δυνατή η εφαρμογή του μηχανισμού αμοιβαίας αναγνωρίσεως των εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία τον οποίο προβλέπει το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας. Η επίκληση, στο πλαίσιο αυτό, της αποφάσεως του House of Lords, R κατά ITC, ex parte TV Danmark 1 Ltd [2001] UKHL 42 (προαναφερθείσα) στερείται λυσιτέλειας, καθόσον στην υπόθεση εκείνη προσφυγή είχε ασκήσει δανικός ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός, εμπίπτων στη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου, κατά της αποφάσεως των αρμοδίων αρχών του εν λόγω κράτους μέλους να του απαγορεύσουν την αγορά υπερβάλλουσας εκτάσεως δικαιωμάτων αναμεταδόσεως πέντε προκριματικών συναντήσεων του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA, που περιλαμβάνονταν στον κατάλογο των εκδηλώσεων μείζονος για την κοινωνία σημασίας που είχε καταρτίσει το Βασίλειο της Δανίας. Στην υπόθεση εκείνη, κατά συνέπεια, επρόκειτο περί της αμφισβητήσεως εφαρμογής εκ μέρους του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, δυνάμει της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως, δανικών μέτρων και όχι, όπως εν προκειμένω, απόφαση της Επιτροπής περί διαπιστώσεως της συμφωνίας τους με το κοινοτικό δίκαιο.

- 110 Τέλος, το επιχείρημα της καθής κατά το οποίο το γεγονός ότι δεν δεσμεύτηκε νομικώς προκύπτει από τη διατύπωση που χρησιμοποιήθηκε στο προσβαλλόμενο έγγραφο, από την απουσία αιτιολογημένης απόφασεως εκδοθείσας από το Σώμα των Επιτρόπων και από την επιλογή της δημοσιεύσεως των κριθέντων σύμφωνων με το κοινοτικό δίκαιο εθνικών μέτρων στη σειρά C «Ανακοινώσεις και πληροφορίες» και όχι στη σειρά L «Νομοθεσία» της Επίσημης Εφημερίδας, επίσης δεν ευσταθεί. Πράγματι, αρκεί σχετικώς να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η μορφή υπό την οποία λαμβάνονται πράξεις ή αποφάσεις δεν έχει, κατ' αρχήν, σημασία όσον αφορά τη δυνατότητα προσβολής τους με προσφυγή ακυρώσεως και ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ουσία τους προκειμένου να καθοριστεί αν συνιστούν δεκτικές προσφυγής πράξεις, κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ (βλ., ανωτέρω, σκέψη 89).
- 111 Όπως προκύπτει από το σύνολο των ανωτέρω νομικών και πραγματικών στοιχείων, το προσβαλλόμενο έγγραφο αναπτύσσει δεσμευτικές έννομες συνέπειες και, επομένως, συνιστά απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 249 ΕΚ. Συνεπώς, εφόσον το προσβαλλόμενο έγγραφο συνιστά δυνάμενη να προσβληθεί πράξη, κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, ο παρών λόγος απαραδέκτου πρέπει να απορριφθεί.

β) Επί της ενεργητικής νομιμοποιήσεως της προσφεύγουσας

- 112 Κατά το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, τα φυσικά και νομικά πρόσωπα μπορούν να ασκούν προσφυγή κατά των αποφάσεων οι οποίες, καίτοι έχουν ληφθεί υπό μορφή αποφάσεων απευθυνομένων σε άλλα πρόσωπα, τους αφορούν άμεσα και ατομικά.
- 113 Επειδή, εν προκειμένω, η Επιτροπή προβάλλει το απαραδέκτο της προσφυγής για τον λόγο ότι η προσφεύγουσα δεν νομιμοποιείται ενεργητικώς, επιβάλλεται να εξεταστεί αν το προσβαλλόμενο έγγραφο αφορά άμεσα και ατομικά την προσφεύγουσα.

Ως προς το αν το προσβαλλόμενο έγγραφο αφορά άμεσα την προσφεύγουσα

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 114 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τη Γαλλική Δημοκρατία, επικαλείται την απόφαση του Δικαστηρίου, της 5ης Μαΐου 1998, C-386/96 P, Dreyfus κατά Επιτροπής (Συλλογή 1998, σ. I-2309), καθώς και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 2000, T-69/99, DSTV κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. II-4039, σκέψη 24).
- 115 Υποστηρίζει ότι, εν προκειμένω, δεν έχει επηρεαστεί η νομική κατάσταση της προσφεύγουσας, καθόσον τόσο η οδηγία όσο και η νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου αφορούν αποκλειστικώς δικαιώματα και υποχρεώσεις των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και ότι οι εν λόγω οργανισμοί δεν δύνανται να αναμεταδώσουν απ' ευθείας μια από τις περιλαμβανόμενες στον κατάλογο εκδηλώσεις παρά μόνον υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Η προσφεύγουσα υφίσταται μόνον τις έμμεσες οικονομικές συνέπειες αυτών των υποχρεώσεων, οι οποίες συναρτώνται με τον κίνδυνο να αρνηθούν οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί να καταβάλουν ένα τόσο υψηλό τίμημα, όπως αυτό που η ίδια υπολόγιζε να εισπράξει παραχωρούσα επί μέρους άδειες εκμεταλλεύσεως των δικαιωμάτων της για αναμετάδοση των ποδοσφαιρικών αγώνων του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA.
- 116 Επιπροσθέτως, η Επιτροπή επισημαίνει ότι μόνον ορισμένες διατάξεις του νόμου περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων του 1996, σε συνδυασμό με τον κώδικα ITC περί αθλητικών και λοιπών εκδηλώσεων περιλαμβανομένων στον κατάλογο, έχουν απ' ευθείας επηρεάσει την προσφεύγουσα. Η Γαλλική Δημοκρατία υπογραμμίζει, σχετικώς, ότι οι αρνητικές για την προσφεύγουσα συνέπειες δεν προκύπτουν από το προσβαλλόμενο έγγραφο, αλλά από την ισχύουσα στο Ηνωμένο Βασίλειο νομοθεσία, η οποία προβλέπει τον κατάλογο των εκδηλώσεων μείζονος για την κοινωνία σημασίας. Καίτοι, όμως, η οικονομική της κατάσταση ήταν σαφής ήδη από της ενάρξεως της εφαρμογής του νόμου περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων του 1996, καθόσον ο κατάλογος των εκδηλώσεων είχε ήδη καταρτιστεί και περιελάμβανε το τελικό στάδιο των αγώνων Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA, η προσφεύγουσα ουδέποτε αμφισβήτησε τη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου ή τον κατάλογο των μείζονος σημασίας για την κοινωνία εκδηλώσεων που κατήρτισε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.

- 117 Συναφώς, λαμβάνοντας τα επίμαχα μέτρα, οι αρμόδιες αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας άσκησαν πλήρως τη διακριτική ευχέρεια που έχουν κατά τη λήψη νομοθετικών μέτρων. Πράγματι, το άρθρο 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να λαμβάνουν μέτρα αναφορικά με τις εκδηλώσεις μείζονος σημασίας για την κοινωνία. Όσον αφορά τον έλεγχο της συμφωνίας των κοινοποιούμενων μέτρων με το κοινοτικό δίκαιο, η Επιτροπή και το Κοινοβούλιο υποστηρίζουν ότι προσομοιάζει με τη διαδικασία του άρθρου 2α, παράγραφος 2, της οδηγίας, αναφορικά με την οποία το Πρωτοδικείο έχει αποφανθεί ότι πράξη που εξέδωσε η Επιτροπή επ' αυτού του ερείσματος δεν επηρεάζει άμεσα τον προσφεύγοντα (προαναφερθείσα απόφαση DSTV κατά Επιτροπής, σκέψεις 26 και 27).
- 118 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, εν προκειμένω, μετέθεσε την εκ μέρους της εκτίμηση της συμφωνίας των κοινοποιηθέντων από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας μέτρων με το κοινοτικό δίκαιο σε χρόνο μεταγενέστερο της λήψεώς τους και ότι μόνο τα μέτρα αυτά επηρέασαν άμεσα τα οικονομικά συμφέροντα της προσφεύγουσας.
- 119 Αντικρούει τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η δημοσίευση των κοινοποιηθέντων από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας μέτρων στην Επίσημη Εφημερίδα είχε ως συνέπεια την επιβολή υποχρεώσεων στα άλλα κράτη μέλη. Εν πάση περιπτώσει, το στοιχείο αυτό δεν συνεπάγεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη αφορά άμεσα την προσφεύγουσα. Πράγματι, τα υπόλοιπα κράτη μέλη οφείλουν να βεβαιωθούν ότι οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί που εμπίπτουν στα όρια της αρμοδιότητάς τους τηρούν τον κατάλογο εκδηλώσεων μείζονος για την κοινωνία σημασίας που κατήρτισε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, οφείλουν δε να ανταποκριθούν στην υποχρέωσή τους αυτή εφαρμόζοντας τους κανόνες της εθνικής τους νομοθεσίας. Επομένως, οι πρακτικές συνέπειες της εκτιμήσεως που εξέφερε η Επιτροπή ως προς τη συμφωνία των κοινοποιηθέντων μέτρων δεν προκύπτουν «εντελώς αυτομάτως» ούτε απορρέουν αποκλειστικώς από την κανονιστική ρύθμιση.
- 120 Επιπροσθέτως, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, ακόμα και στην περίπτωση που ο εκ μέρους της προκαταρκτικός έλεγχος των κοινοποιηθέντων μέτρων συνεπαγόταν για τα λοιπά κράτη μέλη την υποχρέωση να διασφαλίσουν ότι οι εμπίπτοντες στην αρμοδιότητά τους ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί θα τηρήσουν τον κατάλογο των

εκδηλώσεων μείζονος για την κοινωνία σημασίας, τούτο δεν θα είχε καμία συνέπεια εν προκειμένω. Πράγματι, δύσκολα μπορεί να υποθεθεί ότι η προσφεύγουσα θα παραχωρούσε επί μέρους άδειες εκμεταλλεύσεως των τηλεοπτικών της δικαιωμάτων που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο σε ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό μη εγκατεστημένο στο Ηνωμένο Βασίλειο, καθόσον τα δικαιώματα αυτά παραχωρούνται επί εθνικής βάσεως. Σε εθνικό επίπεδο, τα έσοδα των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών προέρχονται από διαφημίσεις που στοχεύουν το εγχώριο κοινό από τα τέλη των εθνικών αδειών εκμεταλλεύσεως ή από συνδρομές σε εθνικό επίπεδο για την έναντι αντιτίμου παρακολούθηση τηλεοπτικών προγραμμάτων. Επομένως, εφόσον οι οργανισμοί αυτοί έχουν συμφέρον να προσφέρουν εκπομπές στο εγχώριο κοινό, μόνον όσοι καλύπτουν μεγάλο μέρος του εθνικού πληθυσμού θα δέχονταν να αγοράσουν, σε ιδιαίτερα υψηλή τιμή, τα δικαιώματα τηλεοπτικής αναμεταδόσεως που έχει η προσφεύγουσα. Επομένως, εφόσον οι δυνητικοί αγοραστές επί μέρους αδειών εκμεταλλεύσεως τέτοιων δικαιωμάτων για το Ηνωμένο Βασίλειο είναι οργανισμοί εμπίπτοντες στην αρμοδιότητα των αρχών του Ηνωμένου Βασιλείου, μόνον τα μέτρα που λαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο θα μπορούσαν να αφορούν άμεσα την προσφεύγουσα.

- 121 Η Επιτροπή επισημαίνει, ότι στο Ηνωμένο Βασίλειο, η τηλεοπτική αγορά είναι μία από τις πλέον ανταγωνιστικές στην Ευρώπη και ότι το 25% των οργανισμών τηλεοπτικής αναμεταδόσεως που δραστηριοποιούνται στον τομέα αυτό κατέχουν άδεια εκμεταλλεύσεως για το Ηνωμένο Βασίλειο.
- 122 Συνεπώς, ακόμα και αν υποθεθεί ότι η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα των κοινοποιηθέντων μέτρων γεννά την υποχρέωση των άλλων κρατών μελών να συμμορφώνονται προς την απορρέουσα από το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας υποχρέωση, το στοιχείο αυτό στερείται σημασίας εν προκειμένω.
- 123 Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο έλεγχος και η δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα των κοινοποιηθέντων από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας μέτρων δεν αφορά άμεσα την προσφεύγουσα.
- 124 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί το σύνολο των επιχειρημάτων της Επιτροπής.

- 125 Κατ' ουσίαν, ισχυρίζεται ότι επηρεάζεται άμεσα η νομική της κατάσταση, δεδομένου ότι τα μέτρα του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας που εγκρίθηκαν με το προσβαλλόμενο έγγραφο αναπτύσσουν συνέπειες ως προς τους όρους υπό τους οποίους δύναται να μεταπωλεί τα δικαιώματά της για απ' ευθείας αναμετάδοση των ποδοσφαιρικών αγώνων του τελικού σταδίου του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA για το Ηνωμένο Βασίλειο. Επικαλείται, σχετικώς, τα άρθρα 99 και 101 του νόμου του 1996 περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων.
- 126 Όσον αφορά τις συνέπειες εντός των λοιπών κρατών μελών, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το προσβαλλόμενο έγγραφο τους επιβάλλει την υποχρέωση να διασφαλίσουν την εκ μέρους των ραδιοτηλεοπτικών τους οργανισμών τήρηση των εν λόγω μέτρων. Από αυτής της απόψεως, οι επιβαλλόμενες στους εμπύπτοντες στην αρμοδιότητα άλλων κρατών μελών ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών υποχρεώσεις έχουν αυτόματο χαρακτήρα και απορρέουν από την κοινοτική και μόνο νομοθεσία, χωρίς εφαρμογή άλλων ενδιαμέσων κανόνων. Πράγματι, τα κράτη αυτά δεν υποχρεούνται να διασφαλίσουν ότι οι εμπύπτοντες στην αρμοδιότητά τους ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί θα συμμορφωθούν προς τα ληφθέντα από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας μέτρα, όσο η Επιτροπή δεν εκδίδει την απόφασή της περί διαπιστώσεως της συμφωνίας των κοινοποιηθέντων μέτρων με το κοινοτικό δίκαιο. Κατά συνέπεια, το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας μεταφέρθηκε στην εσωτερική νομοθεσία από την πλειοψηφία των κρατών μελών και εφαρμόζεται αυτομάτως επί όλων των κοινοποιηθέντων εθνικών μέτρων που εγκρίθηκαν και δημοσιεύθηκαν από την Επιτροπή.
- 127 Η προσφεύγουσα δεν έχει τη δυνατότητα παραχωρήσεως αποκλειστικής αδείας εκμεταλλεύσεως των δικαιωμάτων της σε ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό εδρεύοντα σε άλλο κράτος μέλος, η δε Επιτροπή δεν μπορεί βασίμως να ισχυρίζεται, υπό τις προϋποθέσεις αυτές, ότι το προσβαλλόμενο έγγραφο παράγει έννομες συνέπειες μόνον έναντι των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών.
- 128 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, επίσης, ότι, αντιθέτως προς όσα προβάλλει η Επιτροπή, η προαναφερθείσα (σκέψη 27) απόφαση DSTV κατά Επιτροπής, η οποία αφορά το άρθρο 2α, παράγραφος 2, της οδηγίας, δεν έχει εν προκειμένω εφαρμογή, καθόσον τα μέτρα κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 3α,

παράγραφος 2, της οδηγίας, πριν τεθούν σε ισχύ. Συνεπώς, δεν είναι δυνατόν να υποστηριχθεί ότι τα κοινοποιηθέντα από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας μέτρα υφίσταντο ανεξαρτήτως της αποφάσεως της Επιτροπής, καθόσον η υπόστασή τους εξαρτάται από το αποτέλεσμα του ελέγχου στον οποίο υποχρεούται να προβεί η Επιτροπή.

- 129 Τέλος, η προσφεύγουσα αντικρούει το επιχείρημα της Επιτροπής ότι δεν είναι πιθανό να επιθυμεί ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός μη εγκατεστημένος στο Ηνωμένο Βασίλειο να αγοράσει δικαιώματα απ' ευθείας αναμεταδόσεως στο Ηνωμένο Βασίλειο ποδοσφαιρικών συναντήσεων του τελικού σταδίου του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 130 Κατά πάγια νομολογία, για να αφορά άμεσα έναν ιδιώτη, κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, η αμφισβητούμενη κοινοτική πράξη πρέπει να έχει άμεσες συνέπειες επί της νομικής καταστάσεως του ενδιαφερομένου, η δε εφαρμογή της να έχει καθαρώς αυτόματο χαρακτήρα και να απορρέει αποκλειστικώς από την κοινοτική ρύθμιση, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλομένων κανόνων (βλ. προαναφερθείσα απόφαση Dreyfus κατά Επιτροπής, σκέψη 43, καθώς και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 131 Εν προκειμένω, προκειμένου να καθοριστεί, υπό το πρίσμα αυτής της νομολογίας, αν το προσβαλλόμενο έγγραφο αφορά άμεσα την προσφεύγουσα, επιβάλλεται να εξεταστούν τα δύο ενδεχόμενα που προβάλλει η προσφεύγουσα, δηλαδή η περίπτωση κατά την οποία τα δικαιώματα τηλεοπτικής αναμεταδόσεως των ποδοσφαιρικών αγώνων του τελικού σταδίου του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA, που έχει αγοράσει για τα έτη 2002 και 2006, πωλούνται, με σκοπό την αναμετάδοσή τους στο Ηνωμένο Βασίλειο, σε ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό εμπύπτοντα στην αρμοδιότητα του Ηνωμένου Βασιλείου, καθώς και η περίπτωση κατά την οποία τα δικαιώματα αυτά πωλούνται σε οργανισμό εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος.

- 132 Όσον αφορά την πρώτη περίπτωση, η προσφεύγουσα τονίζει ότι τα κοινοποιηθέντα μέτρα «υποσκάπτουν τα ίδια τα θεμέλια της αγοράς των προϊόντων [της] όσον αφορά τους εγκατεστημένους στο Ηνωμένο Βασίλειο πελάτες της». Πράγματι, προκειμένου να συμμορφωθεί με την ισχύουσα στο Ηνωμένο Βασίλειο νομοθεσία, η προσφεύγουσα δεν θα είχε πλέον τη δυνατότητα να παραχωρήσει αποκλειστική άδεια εκμεταλλεύσεως σε τηλεοπτικό σταθμό εγκατεστημένο στο Ηνωμένο Βασίλειο.
- 133 Εντούτοις, ακόμα και στην περίπτωση κατά την οποία ο συγκεκριμένος ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός έχει την έδρα του στο Ηνωμένο Βασίλειο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι απ' ευθείας εφαρμοστέα θα είναι αυτά καθεαυτά τα μέτρα που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, καθόσον η εκ μέρους της Επιτροπής έγκριση των μέτρων αυτών, προς τον σκοπό της αμοιβαίας αναγνωρίσεώς τους, δεν επηρεάζει την εντός του κράτους μέλους αυτού εφαρμογή τους.
- 134 Επιπροσθέτως, υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα λαμβανόμενα ή σχεδιαζόμενα μέτρα. Εν προκειμένω, τα ληφθέντα από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας μέτρα τέθηκαν σε ισχύ πριν την κοινοποίησή τους στην Επιτροπή, στις 5 Μαΐου 2000, όπως η ίδια η Επιτροπή διαβεβαίωσε κατά την προφορική διαδικασία, επομένως δε, κατά τον χρόνο της κοινοποίησεώς τους, μπορούσαν να έχουν ήδη αναπτύξει έννομες συνέπειες εντός του εν λόγω κράτους.
- 135 Με το προσβαλλόμενο έγγραφο, συνεπώς, η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να χορηγήσει στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας προηγούμενη έγκριση για τη λήψη των μέτρων αυτών. Η Επιτροπή, επίσης, δεν ενέκρινε την αναδρομική διατήρηση σε ισχύ αυτών των μέτρων, στο πλαίσιο της εφαρμογής τους στο Ηνωμένο Βασίλειο (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 1971, 62/70, Bock κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 977), αλλά παρέσχε στο εν λόγω κράτος μέλος τη δυνατότητα να επωφεληθεί της αναγνωρίσεως των μέτρων αυτών από τα λοιπά κράτη μέλη.

- 136 Απ' αυτής της απόψεως, το επιχείρημα που αντλεί η προσφεύγουσα από το γεγονός ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κοινοποίησε, για πρώτη φορά, μέτρα στην Επιτροπή με το από 25 Σεπτεμβρίου 1998 έγγραφο στερείται λυσιτέλειας, καθόσον η Επιτροπή με το από 23 Δεκεμβρίου 1998 έγγραφο έκρινε ότι, αναφορικά με τα έγγραφα αυτά, ανέκυπταν προβλήματα συμφωνίας με το κοινοτικό δίκαιο και δεν προχώρησε στη δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα. Πέραν του ότι ορισμένα εκ των αρχικώς κοινοποιηθέντων μέτρων τέθηκαν σε ισχύ κατά την ημερομηνία της κοινοποίησής τους, εντούτοις το σύνολο των μέτρων που η Επιτροπή έκρινε σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, μέσω του προσβαλλομένου εγγράφου, ήταν, εν πάση περιπτώσει, σε ισχύ στο Ηνωμένο Βασίλειο κατά τον χρόνο αυτής της κοινοποίησής τους.
- 137 Συνεπώς, σε περίπτωση παραχωρήσεως εκ μέρους της προσφεύγουσας των δικαιωμάτων της ραδιοτηλεοπτικής αναμεταδόσεως των ποδοσφαιρικών αγώνων του τελικού σταδίου του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA σε ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό εγκατεστημένο στο Ηνωμένο Βασίλειο, προς τον σκοπό της αναμεταδόσεως αυτών των αγώνων εντός του εν λόγω κράτους, τα ληφθέντα από τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου μέτρα αποκτούν αυτοτελή νομική υπόσταση σε σχέση με το προσβαλλόμενο έγγραφο (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, προαναφερθείσα απόφαση DSTV κατά Επιτροπής, σκέψη 25). Καθόσον τα κοινοποιηθέντα μέτρα έχουν εφαρμογή επί των εγκατεστημένων στο Ηνωμένο Βασίλειο ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, δυνάμει του ισχύοντος εντός του εν λόγω κράτους μέλους νόμου και όχι δυνάμει της αποφάσεως της Επιτροπής, το προσβαλλόμενο έγγραφο δεν αφορά άμεσα την προσφεύγουσα, κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, και, συνεπώς, δεν είναι παραδεκτή η αίτηση ακυρώσεως.
- 138 Στη δεύτερη περίπτωση, στην οποία η προσφεύγουσα παραχωρεί τα δικαιώματά της αναμεταδόσεως των ποδοσφαιρικών αγώνων του τελικού σταδίου του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA σε ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό εγκατεστημένο σε κράτος μέλος εκτός του Ηνωμένου Βασιλείου, προς τον σκοπό της αναμεταδόσεως αυτών των αγώνων στο κράτος αυτό, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άλλο αυτό κράτος μέλος θα ήταν υποχρεωμένο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας, να ελέγξει μήπως ο εν λόγω οργανισμός δεν συμμορφώνεται προς τα εγκριθέντα από την Επιτροπή και δημοσιευθέντα στην Επίσημη Εφημερίδα μέτρα.

- 139 Επιβάλλεται σχετικώς η υπόμνηση ότι η υποχρέωση που υπέχουν τα άλλα κράτη μέλη είναι να διασφαλίσουν, με τα κατάλληλα μέσα, στο πλαίσιο της νομοθεσίας τους ότι οι εμπύπτοντες στην αρμοδιότητά τους ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί ασκούν τα αποκλειστικά δικαιώματα που αγοράζουν μετά από την ημερομηνία δημοσίευσής της οδηγίας κατά τρόπο που να μην στερεί από σημαντική μερίδα του κοινού ενός άλλου κράτους μέλους τη δυνατότητα παρακολούθησής, κατά τις θεσπισθείσες από το άλλο αυτό κράτος μέλος διατάξεις, σύμφωνα με το άρθρο 3α, παράγραφος 1, των εκδηλώσεων που έχει καθορίσει το άλλο αυτό κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 3α, παράγραφοι 1 και 2.
- 140 Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη, αποδέκτες της οδηγίας, όφειλαν να λάβουν, έκαστο στο πλαίσιο της δικής του εννόμου τάξεως, όλα τα απαιτούμενα μέτρα προς διασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της εν λόγω οδηγίας, σύμφωνα με τον επιδιωκόμενο απ' αυτήν σκοπό, στο πλαίσιο αυτό δε να μεταφέρουν στην εσωτερική τους έννομη τάξη ιδίως το άρθρο 3α, παράγραφος 3.
- 141 Στο πλαίσιο αυτού του ελέγχου, του ασκούμενου από τις αρμόδιες αρχές τους στο πλαίσιο του μηχανισμού αμοιβαίας αναγνωρίσεως, τα λοιπά κράτη μέλη όφειλαν να διασφαλίσουν ότι τα κοινοποιηθέντα από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας μέτρα δεν θα παρακαμφθούν από τους ραδιοτηλεοπτικούς εκείνους οργανισμούς οι οποίοι επιθυμούν να αναμεταδώσουν εκδήλωση καθορισθείσα από το εν λόγω κράτος μέλος και οι οποίοι εμπίπτουν στη δικαιοδοσία αυτού του κράτους.
- 142 Όπως, όμως, επισημάνθηκε ανωτέρω (βλ. σκέψη 94), μόνον η απόφαση της Επιτροπής η διαπιστώνουσα ότι τα κοινοποιηθέντα από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας μέτρα είναι σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο και η προβλέπουσα την, κατ' ακολουθία, δημοσίευση αυτών των μέτρων στην Επίσημη Εφημερίδα παρέχει τη δυνατότητα εφαρμογής στην πράξη του μηχανισμού αμοιβαίας αναγνωρίσεως, ενεργοποιώντας την υποχρέωση των λοιπών κρατών μελών να συμμορφωθούν προς τις υποχρεώσεις που υπέχουν σχετικώς δυνάμει του άρθρου 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας.
- 143 Κατά συνέπεια, στην περίπτωση αυτή, το προσβαλλόμενο έγγραφο επικυρώνει, *ex nunc*, τα ληφθέντα από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας μέτρα προς τον αποκλειστικό σκοπό της αμοιβαίας αναγνωρίσεώς τους από τα λοιπά κράτη μέλη.

- 144 Όσον αφορά, στο πλαίσιο αυτό, την εκ μέρους της Επιτροπής επίκληση της προαναφερθείσας αποφάσεως DSTV κατά Επιτροπής, πρέπει να τονισθεί ότι το άρθρο 2α, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας, το οποίο αφορά η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση, προβλέπει τον a posteriori έλεγχο της συμφωνίας με το κοινοτικό δίκαιο των μέτρων που έλαβε κράτος μέλος προκειμένου να απαγορεύσει τη μετάδοση εντός τους εδάφους του εκπομπών από άλλα κράτη μέλη και όχι έλεγχο της συμφωνίας με το κοινοτικό δίκαιο που θα καθιστούσε δυνατή την αμοιβαία αναγνώριση των εθνικών μέτρων.
- 145 Επιπροσθέτως, αντιθέτως προς την ειδική διάταξη περί της οποίας επρόκειτο στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση Artogodan κ.λπ. κατά Επιτροπής, την οποία επικαλέσθηκε το Κοινοβούλιο, το άρθρο 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας παρέχει στην Επιτροπή αρμοδιότητα λήψεως αποφάσεων διασφαλίζουσα την πρακτική αποτελεσματικότητα του μηχανισμού αμοιβαίας αναγνώρισεως και δεν αποκοπεύει μόνο στη θέσπιση διαδικασίας συμβουλευτικής φύσεως.
- 146 Επιπροσθέτως, δεδομένου ότι η αμοιβαία αναγνώριση των ληφθέντων από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας μέτρων εξαρτάται από την έγκρισή τους από την Επιτροπή και την κατ' ακολουθία δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το προσβαλλόμενο έγγραφο, μετά τη δημοσίευση αυτή, δεν αφήνει στις εθνικές αρχές κανένα περιθώριο εκτιμήσεως ως προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους. Πράγματι, καίτοι οι λεπτομέρειες του ελέγχου στον οποίο οφείλουν να προβαίνουν οι εθνικές αρχές στο πλαίσιο του μηχανισμού αμοιβαίας αναγνώρισεως καθορίζονται από κάθε κράτος μέλος, στο πλαίσιο της νομοθεσίας του περί μεταφοράς του άρθρου 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας, εντούτοις οι εν λόγω αρχές οφείλουν να διασφαλίζουν την τήρηση, εκ μέρους των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών που εμπíπτουν στη δικαιοδοσία τους, των προϋποθέσεων αναμεταδόσεως των εν λόγω εκδηλώσεων όπως αυτές καθορίστηκαν από το οικείο κράτος μέλος με τα μέτρα που ενέκρινε και δημοσίευσε στην Επίσημη Εφημερίδα η Επιτροπή.
- 147 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής κατά το οποίο μόνον οι εγκατεστημένοι στο Ηνωμένο Βασίλειο ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί έχουν συμφέρον να αγοράσουν από την προσφεύγουσα τα δικαιώματα αναμεταδόσεως των αγώνων του τελικού σταδίου του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA, προκειμένου να τους αναμεταδώσουν στο Ηνωμένο Βασίλειο, επιβάλλεται να

τονισθεί ότι αν γινόταν δεκτό το επιχείρημα αυτό θα καθίστατο άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας. Πράγματι, πρέπει να τονισθεί ότι, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 18 και 19 της οδηγίας 97/36, σκοπός αυτής της διατάξεως είναι να παράσχει στο κοινό τη δυνατότητα ελεύθερης προσβάσεως στην εκ μέρους των κρατών μελών αναμετάδοση εκδηλώσεων θεωρουμένων ως μείζονος σημασίας για την κοινωνία και, βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως, να υποχρεώσει τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν ότι οι εμπύπτοντες στη δικαιοδοσία τους ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί θα τηρούν τους καταλόγους εκδηλώσεων που έχει καταρτίσει άλλο κράτος μέλος, ώστε να μην αποστερούν από σημαντικό μέρος του κοινού του εν λόγω κράτους τη δυνατότητα παρακολούθησής εκδηλώσεων που αυτό το κράτος έχει καθορίσει.

- 148 Εξάλλου, τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του House of Lords, R κατά ITC, ex parte TV Danmark 1 Ltd [2001] UKHL 42 (προαναφερθείσα), καίτοι αφορούν εκδηλώσεις καθορισθείσες από το Βασίλειο της Δανίας, επιβεβαιώνει την ύπαρξη περιπτώσεων περί εφαρμογής του μηχανισμού αμοιβαίας αναγνωρίσεως που θέσπισε το άρθρο 3α, παράγραφος 3, της οδηγίας. Επίσης, η Επιτροπή, με την 3η έκθεση του 2001 προς το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, περί εφαρμογής της οδηγίας (COM/2001/009 τελική), επισημαίνει ότι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί εμπύπτοντες στην αρμοδιότητα του Ηνωμένου Βασιλείου αναμετέδωσαν, τρεις φορές, εκδηλώσεις περιλαμβανόμενες στον κατάλογο του Βασιλείου της Δανίας, κατά τέτοιο τρόπο ώστε σημαντικό τμήμα του δανικού πληθυσμού να μην έχει τη δυνατότητα παρακολούθησής αυτών των εκδηλώσεων.
- 149 Υπό τις περιστάσεις αυτές, παρά τους αθεμελιώτους ισχυρισμούς της Επιτροπής ως προς την ιδιομορφία της ραδιοτηλεοπτικής αγοράς του Ηνωμένου Βασιλείου (βλ., ανωτέρω, σκέψη 121), δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι τα δικαιώματα τηλεοπτικής αναμεταδόσεως εντός αυτού του κράτους μέλους των ποδοσφαιρικών αγώνων του τελικού σταδίου του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA θα τα αγοράσουν οπωσδήποτε ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί εγκατεστημένοι εντός αυτού του κράτους.
- 150 Συνεπώς, το προσβαλλόμενο έγγραφο αφορά απ' ευθείας την προσφεύγουσα, καθόσον παρέχει τη δυνατότητα εφαρμογής μηχανισμού αμοιβαίας αναγνωρίσεως εκ μέρους των λοιπών κρατών μελών των κοινοποιηθέντων από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας μέτρων, καθώς και ότι η εγερθείσα από την Επιτροπή ένσταση απαραδέκτου πρέπει να απορριφθεί.

Ως προς το αν η προσβαλλόμενη πράξη αφορά ατομικώς την προσφεύγουσα

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 151 Η Επιτροπή αμφισβητεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το προσβαλλόμενο έγγραφο την αφορά ατομικώς, επειδή αποτελεί μέλος ενός «κλειστού κύκλου» επιχειρήσεων οι οποίες, πριν ακόμη τεθεί σε ισχύ το άρθρο 3α της οδηγίας, είχαν τα αποκλειστικά δικαιώματα αναμεταδόσεως εκδηλώσεων μείζονος για την κοινωνία σημασίας που είχε καθορίσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.
- 152 Κατά την Επιτροπή, το κριτήριο αυτό της κατοχής αποκλειστικών δικαιωμάτων δεν είναι λυσιτελής, διότι στην περίπτωση αυτή θα έπρεπε να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι άλλοι οργανισμοί και επιχειρήσεις που έχουν δικαιώματα μεταδόσεως εκδηλώσεων περιλαμβανομένων στον κατάλογο του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας. Αυτοί, όμως, οι άλλοι κάτοχοι τηλεοπτικών δικαιωμάτων θα είχαν ίσως ριζικότερα επηρεαστεί από τον κατάλογο αυτόν σε σχέση με την προσφεύγουσα.
- 153 Επίσης, αντιθέτως προς τους κατόχους τηλεοπτικών δικαιωμάτων που αφορούν μείζονος σημασίας για την κοινωνία εκδηλώσεις οι οποίες περιλαμβάνονται στον κατάλογο του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, οι επιχειρήσεις ή οργανισμοί που είχαν τη δυνατότητα συνάψεως συμβάσεων περί παροχής άδειας εκμεταλλεύσεως με έναν από τους κατόχους αυτών των δικαιωμάτων είναι δυναμικώς μεγάλου αριθμού και η Επιτροπή δεν έχει τη δυνατότητα εξατομικεύσεώς τους. Συνεπώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα περιλαμβάνεται σε κλειστό κύκλο επιχειρήσεων.
- 154 Επιπροσθέτως, ένα μέτρο της Επιτροπής δεν μπορεί να αφορά ατομικώς ούτε την προσφεύγουσα ούτε τους κατόχους τηλεοπτικών δικαιωμάτων σχετικών με μείζονος για την κοινωνία σημασίας εκδηλώσεων που έχει καθορίσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, απλώς επειδή το μέτρο αυτό επηρεάζει την οικονομική τους δραστηριότητα (βλ., υπό αυτή την έννοια, διάταξη

του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 2000, T-113/99, Galileo και Galileo International κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-4141). Τα κοινοποιηθέντα μέτρα και, εμμέσως, η εκ μέρους της Επιτροπής αποδοχή τους επηρεάζουν την οικονομική δραστηριότητα της προσφεύγουσας. Πάντως, δεν τίθεται ζήτημα οποιουδήποτε επηρεασμού της νομικής τους καταστάσεως.

- 155 Η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης, τα μέτρα που αφορούν ατομικώς μια επιχείρηση η οποία επανειλημμένως απευθύνθηκε γραπτώς στην Επιτροπή προκειμένου να της εκφράσει τους φόβους της όσον αφορά την εφαρμογή, εκ μέρους του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, του άρθρου 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας. Κατά την άποψη της Επιτροπής, μόνον το από 14 Ιουλίου 2000 έγγραφο της προσφεύγουσας μπορεί, σχετικώς, να ληφθεί υπόψη, καθόσον τα λοιπά έγγραφα συντάχθηκαν μετά τη διατύπωση της γνώμης της επί της συμφωνίας των κοινοποιηθέντων μέτρων με το κοινοτικό δίκαιο. Εν πάση περιπτώσει, κανένα από τα έγγραφα αυτά δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως καταγγελία, καθόσον δεν είχαν ως αντικείμενο τη διατύπωση αιτήματος προς την Επιτροπή να λάβει μέτρα έναντι του οικείου κράτους μέλους, αλλά απλώς την άσκηση επιρροής επί της Επιτροπής όσον αφορά την εκ μέρους της εξέταση της συμφωνίας των κοινοποιηθέντων μέτρων με το κοινοτικό δίκαιο. Συνεπώς, η αποστολή τέτοιων εγγράφων στην Επιτροπή δεν είναι ικανή να εξατομικεύσει μια επιχείρηση.
- 156 Η Γαλλική Δημοκρατία επικαλείται, ιδίως, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, Plaumann κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 937), και της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2002, σ. I-6677), και τονίζει ότι η γενική ισχύς και, κατά συνέπεια, ο κανονιστικός χαρακτήρας μιας πράξεως δεν θίγεται από τη δυνατότητα, κατά το μάλλον ή ήττον, ακριβούς προσδιορισμού του αριθμού ή ακόμα και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου επί των οποίων εφαρμόζεται σε μια δεδομένη στιγμή, εφόσον διαπιστώνεται ότι η εφαρμογή αυτή πραγματοποιείται δυνάμει αντικειμενικής νομικής ή πραγματικής καταστάσεως καθοριζόμενης από την πράξη σε σχέση με τον σκοπό που αυτή επιδιώκει (διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Ιουνίου 1995, T-183/94, Cantina cooperativa fra produttori vitivinicoli di Torre di Mosto κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1941, σκέψη 48). Καίτοι, όμως, η προσφεύγουσα έχει το δικαίωμα αναμεταδόσεως των αγώνων του τελικού σταδίου του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA για τα έτη 2002 και 2006, το στοιχείο αυτό δεν αρκεί να την εξατομικεύσει, κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, σε σχέση με οποιονδήποτε άλλο επιχειρηματία δυνάμενο να αγοράσει ή να αποκτήσει δικαιώματα ραδιοτηλεοπτικής αναμεταδόσεως εκδηλώσεων περιλαμβανομένων στον κατάλογο αυτόν.

157 Η προσφεύγουσα αντιτάσσει, ουσιαστικώς, ότι η προσβαλλόμενη πράξη την αφορά ατομικώς, λαμβανομένου υπόψη, αφενός, ότι περιλαμβάνεται σε «κλειστό κύκλο» επιχειρήσεων που αγόρασαν δικαιώματα μεταδόσεως εκδηλώσεως περιλαμβανομένης στον κατάλογο του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας πριν από την πρόταση εκδόσεως του άρθρου 3α της οδηγίας και πριν τεθούν σε ισχύ τα μέτρα που κοινοποίησε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στην Επιτροπή. Στο πλαίσιο αυτού του κύκλου, η προσβαλλόμενη πράξη τη θίγει κατά τρόπο ειδικό και διάφορο του τρόπου που θίγει τους λοιπούς κατόχους δικαιωμάτων μεταδόσεως. Αφετέρου, η προσβαλλόμενη πράξη την αφορά ατομικώς λόγω της συμμετοχής της στη διαδικασία ελέγχου εκ μέρους της Επιτροπής της συμφωνίας των κοινοποιηθέντων μέτρων με το κοινοτικό δίκαιο. Στο πλαίσιο αυτό, προέβαλε, ιδίως, παραβίαση εκ μέρους του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας της υποχρεώσεως που υπέχει να καταρτίσει τον κατάλογό του των εκδηλώσεων που παρουσιάζουν μείζονα για την κοινωνία σημασία σύμφωνα με μια σαφώς καθορισμένη και διαφανή διαδικασία, όπως επιτάσσει το άρθρο 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

158 Όσον αφορά, πρώτον, τα στοιχεία που την χαρακτηρίζουν, η προσφεύγουσα προέβαλε τον ισχυρισμό ότι αγόρασε δικαιώματα αναμεταδόσεως εκδηλώσεως περιλαμβανομένης στον καταρτισθέντα από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας κατάλογο πριν ο κατάλογος αυτός τεθεί σε ισχύ και, μάλιστα, πριν από την πρόταση θεσπίσεως του άρθρου 3α της οδηγίας.

159 Κατά πάγια νομολογία, πρόσωπα άλλα από τους αποδέκτες μιας αποφάσεως δεν μπορούν να ισχυριστούν ότι η απόφαση τα αφορά ατομικά, παρά μόνον αν η απόφαση αυτή τα θίγει λόγω ορισμένων ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους ή λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως η οποία τα διακρίνει έναντι κάθε άλλου προσώπου και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη (αποφάσεις του Δικαστηρίου Plaumann κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σ. 942, και της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, Codorníu κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1994, σ. I-1853, σκέψη 20· απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Απριλίου 1995, T-435/93, ASPEC κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1281, σκέψη 62).

- 160 Εν προκειμένω, όμως, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα έχει, για τα έτη 2002 και 2006, το αποκλειστικό δικαίωμα τηλεοπτικής αναμεταδόσεως των αγώνων του τελικού σταδίου του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA, που αποτελεί εκδήλωση περιλαμβανόμενη στον κατάλογο των μείζονος σημασίας για την κοινωνία εκδηλώσεων που κατήρτισε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και ενέκρινε η Επιτροπή με το προσβαλλόμενο έγγραφο.
- 161 Συνεπώς, οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία κρατών μελών πλην του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας είναι υποχρεωμένοι να συνάψουν συμβάσεις με την προσφεύγουσα, υπό την ιδιότητά της του μεσολαβητή δικαιωμάτων αναμεταδόσεως αυτής της εκδήλωσης, προκειμένου να αποκτήσουν άδειες τηλεοπτικής αναμεταδόσεως αυτής της εκδήλωσης.
- 162 Βεβαίως, τα μέτρα που έλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας δυνάμει του άρθρου 3α, παράγραφος 1, της οδηγίας και τα οποία εγκρίθηκαν με το προσβαλλόμενο έγγραφο, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ανωτέρω άρθρου, επιβάλλουν στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς περιορισμούς ως προς την αποκλειστική αναμετάδοση εκδηλώσεων μείζονος σημασίας περιλαμβανομένων στον κατάλογο, πλην εκείνων οι οποίοι αγόρασαν δικαιώματα πριν τεθούν σε ισχύ τα εν λόγω μέτρα. Πάντως, τα όρια αυτά συνδέονται με τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι εν λόγω ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί, νοούμενοι γενικώς και αφηρημένως, αγοράζουν τα αποκλειστικά αυτά δικαιώματα αναμεταδόσεως από τους δικαιούχους τους.
- 163 Πράγματι, κατά τα άρθρα 98 και 101 του τμήματος IV του νόμου περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων του 1996, όπως τροποποιήθηκε με την κανονιστική απόφαση του 2000 περί τηλεοπτικών αναμεταδόσεων:

«98 — 1) Για τους σκοπούς του παρόντος τμήματος, οι υπηρεσίες τηλεοπτικών προγραμμάτων και οι υπηρεσίες μεταδόσεως μέσω δορυφόρου που

εμπίπτουν στον [Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ)] κατανέμονται σε δύο κατηγορίες ως ακολούθως:

- α) οι υπηρεσίες τηλεοπτικών προγραμμάτων και οι υπηρεσίες μεταδόσεως μέσω δορυφόρου που εμπίπτουν στον (ΕΟΧ), οι οποίες μέχρι νεωτέρας, ανταποκρίνονται στις απαιτούμενες προϋποθέσεις, και
 - β) όλες οι λοιπές υπηρεσίες τηλεοπτικών προγραμμάτων και υπηρεσίες μεταδόσεως μέσω δορυφόρου που εμπίπτουν στον (ΕΟΧ).
- 2) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, οι “απαιτούμενες προϋποθέσεις” στις οποίες πρέπει να ανταποκρίνεται μια συγκεκριμένη υπηρεσία είναι οι ακόλουθες:
- α) οι αποδέκτες της υπηρεσίας δεν πρέπει να καταβάλουν καμία αμοιβή, και
 - β) πρέπει να έχει δυνατότητα αποδοχής της υπηρεσίας τουλάχιστον το 95 % του πληθυσμού του Ηνωμένου Βασιλείου.

[...]

- 101 — 1) Άπαντες οι παρέχοντες τηλεοπτικά προγράμματα που προσφέρουν υπηρεσία εμπίπτουσα σε μια από τις δύο κατηγορίες του άρθρου 98, παράγραφος 1, (“πρώτη υπηρεσία”) με δυνατότητα αποδοχής της σε ολόκληρη ή σε μέρος της επικράτειας του Ηνωμένου Βασιλείου δεν έχουν τη δυνατότητα απ’ ευθείας μεταδόσεως, στο πλαίσιο παροχής αυτής της υπηρεσίας, ολόκληρης ή μέρους μιας από τις εκδηλώσεις που περιλαμβάνονται στον κατάλογο, χωρίς την προηγούμενη συναίνεση της επιτροπής (ITC), εκτός αν:
- α) ένας άλλος από τους παρέχοντες τηλεοπτικά προγράμματα που προσφέρει υπηρεσία εμπίπτουσα στην έτερη κατηγορία εκ των οριζομένων στην εν λόγω

παράγραφο (“δεύτερη υπηρεσία”) δεν έχει αποκτήσει το δικαίωμα να περιλάβει στην προσφερόμενη υπηρεσία την απ’ ευθείας αναμετάδοση ολόκληρης της εκδηλώσεως ή του εν λόγω μέρους της εκδηλώσεως, και

- β) η περιοχή εντός της οποίας μεταδίδεται η δεύτερη υπηρεσία καλύπτει το σύνολο (σχεδόν) της περιοχής εντός της οποίας λαμβάνεται η πρώτη υπηρεσία.

[...]

101 — 4) Το άρθρο 101, παράγραφος 1, δεν έχει εφαρμογή εάν ο παρέχων τηλεοπτικά προγράμματα που προσφέρει την πρώτη υπηρεσία ασκεί δικαιώματα κτηθέντα προ της θέσεως σε ισχύ του παρόντος άρθρου.»

¹⁶⁴ Στο πλαίσιο αυτό, όσον αφορά την προϋπόθεση συναίνεσης της ITC, περί της οποίας κάνει μνεία το άρθρο 101 του νόμου περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων του 1996, όπως τροποποιήθηκε, το οποίο παρατέθηκε ανωτέρω, προκύπτει από το σύνολο των μέτρων που ενέκρινε η Επιτροπή και, ειδικότερα, από τον κώδικα ITC περί αθλητικών και λοιπών εκδηλώσεων περιλαμβανομένων στον κατάλογο ότι οι παράγοντες από τους οποίους εξαρτάται η χορήγηση της συναίνεσης της ITC συνίστανται, ουσιαστικώς, στη δημόσια ανακοίνωση της πωλήσεως δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως και στην παροχή στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς της πραγματικής δυνατότητας κτήσεως τέτοιων δικαιωμάτων υπό εύλογους και δίκαιους όρους. Συναφώς, η ITC έχει, μεταξύ άλλων, τη δυνατότητα να εξετάζει αν η πρόταση πωλήσεως ανακοινώθηκε δημοσίως και ταυτοχρόνως στις δύο κατηγορίες ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών που ορίζει το άρθρο 98 του νόμου περί ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων του 1996, αν η τιμή που ζητείται είναι δίκαιη, εύλογη και μη συνεπαγόμενη δυσμενή διάκριση μεταξύ των δύο κατηγοριών ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αν έχει παρασχεθεί στους εν λόγω οργανισμούς εύλογη προθεσμία διασφαλίζουσα στην πράξη τη δυνατότητά τους να αγοράσουν αυτά τα δικαιώματα.

¹⁶⁵ Ειδικότερα, μολονότι οι διατάξεις αυτές δεν αφορούν την προσφεύγουσα υπό την ιδιότητά της του μεσολαβητή δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως των αγώνων του τελικού σταδίου του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου της FIFA για τα έτη 2002 και 2006, εντούτοις περιορίζουν τη δυνατότητά της να διαθέτει

ελευθέρως τα δικαιώματα αυτά, θέτοντας προϋποθέσεις για την κατ' αποκλειστικότητα εκχώρησή τους σε ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό εγκατεστημένο σε κράτος μέλος πλην του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ο οποίος επιθυμεί να μεταδώσει τη συγκεκριμένη εκδήλωση εντός αυτού του κράτους.

- 166 Επιπροσθέτως, μολονότι το προσβαλλόμενο έγγραφο δεν επηρεάζει το νομικό κύρος των συμβάσεων που συνήψε η προσφεύγουσα με τη FIFA, καθόσον το έγγραφο αυτό ουδόλως παρακώλυσε την εκτέλεση αυτών των συμβάσεων κατά την έννοια της σχετικής νομολογίας, όπως αυτή προκύπτει από τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1985, 11/82, Πειραϊκή-Πατραϊκή κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1985, σ. 207), και της 26ης Ιουνίου 1990, C-152/88, Sofrimport κατά Επιτροπής (Συλλογή 1990, σ. I-2477), εντούτοις η προσφεύγουσα απέκτησε την αποκλειστικότητα αυτών των δικαιωμάτων πριν τεθεί σε ισχύ το άρθρο 3α της οδηγίας και, κατά μείζονα λόγο, πριν από την έκδοση του προσβαλλομένου εγγράφου.
- 167 Συνεπώς, κρίνεται ότι το προσβαλλόμενο έγγραφο αφορά την προσφεύγουσα λόγω ειδικού χαρακτηριστικού της, δηλαδή υπό την ιδιότητά της του αποκλειστικού δικαιούχου δικαιωμάτων αναμεταδόσεως μιας από τις εκδηλώσεις που καθόρισε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.
- 168 Κατά συνέπεια, πρέπει να κριθεί ότι το προσβαλλόμενο έγγραφο αφορά ατομικώς την προσφεύγουσα, υπό την ιδιότητά της του κατόχου δικαιωμάτων τηλεοπτικής αναμεταδόσεως εκδηλώσεως περιλαμβανομένης στον κατάλογο των μέτρων που κοινοποίησε το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και ως έχουσα αποκτήσει αυτά τα δικαιώματα πριν από τη λήψη των εφαρμοστέων στο Ηνωμένο Βασίλειο μέτρων και, κατά μείζονα λόγο, πριν από την έγκρισή τους από την Επιτροπή.
- 169 Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί η εγερθείσα από την Επιτροπή ένσταση απαραδέκτου.

2. *Επί του παραδεκτού του δεύτερου σκέλους των αιτημάτων της προσφεύγουσας*

- 170 Μεταξύ των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να κρίνει ότι το άρθρο 3α της οδηγίας δεν έχει εφαρμογή και δεν μπορεί να αποτελέσει νομικό έρεισμα για την έκδοση του προσβαλλομένου εγγράφου.
- 171 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι δεν υφίσταται κοινοτικό μέσο παροχής ενδίκου προστασίας που να παρέχει στον δικαστή τη δυνατότητα να αποφάινεται επί γενικού ζητήματος ή επί ζητήματος αρχής (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Φεβρουαρίου 2001, T-62/99, Sodima κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-655, σκέψη 28, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2004, T-338/02, Segi κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2004, σ. II-1647, σκέψη 48· βλ., επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Οκτωβρίου 2004, T-76/03, Meister κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. II-1477, σκέψη 38).
- 172 Κατά συνέπεια, το αίτημα αυτό είναι απαράδεκτο.

Δ – Επί της ουσίας

- 173 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους αντλούμενους, πρώτον, από την παραβίαση γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, δεύτερον, από την παράβαση του άρθρου 3α, παράγραφος 2, της οδηγίας, τρίτον, από τη μη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 3α, παράγραφος 3, της εν λόγω οδηγίας και, τέταρτον, από την παραβίαση ουσιαστών τύπων.
- 174 Επιβάλλεται, αρχικώς, να εξεταστεί ο τέταρτος λόγος που αντλείται από την παραβίαση ουσιαστών τύπων.

- 175 Στο πλαίσιο αυτού του λόγου, η προσφεύγουσα αντλεί, μεταξύ άλλων, επιχείρημα από την αναρμοδιότητα του συντάκτη του προσβαλλομένου εγγράφου, δηλαδή του γενικού διευθυντή της ΓΔ «Εκπαίδευση και πολιτισμός». Ισχυρίζεται, σχετικώς, ότι το προσβαλλόμενο έγγραφο δεν εκδόθηκε σύμφωνα με τους κανόνες της Επιτροπής περί συλλογικής λειτουργίας, μεταβιβάσεως αρμοδιοτήτων και εκτελέσεως αποφάσεων.
- 176 Προς αντίκρουση αυτού του επιχειρήματος, η Επιτροπή περιορίστηκε, στις γραπτές παρατηρήσεις της και απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου, να προβάλλει τον ισχυρισμό ότι το προσβαλλόμενο έγγραφο δεν συνιστά απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 249 ΕΚ και ότι, κατά συνέπεια, δεν υποχρεούται να εφαρμόσει τους σχετικούς διαδικαστικούς κανόνες.
- 177 Ειδικότερα, η Επιτροπή δέχθηκε, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου και κατά την προφορική διαδικασία, ότι δεν είχε υπάρξει διαβούλευση του Σώματος των Επιτρόπων και ότι ο γενικός διευθυντής που υπογράφει το προσβαλλόμενο έγγραφο δεν είχε καμία ειδική εξουσιοδότηση του Σώματος των Επιτρόπων.
- 178 Συνεπώς, το προσβαλλόμενο έγγραφο, το οποίο, όπως διαπιστώθηκε στο πλαίσιο εξετάσεως του παραδεκτού, συνιστά απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 249 ΕΚ, βαρύνεται με έλλειψη αρμοδιότητας και, κατά συνέπεια, χωρίς να παρίσταται ανάγκη εξετάσεως του άλλου επιχειρήματος που προβλήθηκε προς στήριξη αυτού του λόγου, καθώς και των λοιπών τριών λόγων που προβλήθηκαν προς στήριξη της προσφυγής, πρέπει να ακυρωθεί.
- 179 Στο πλαίσιο αυτό, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι δεν πρέπει να γίνει δεκτό το αίτημα που διατύπωσε η προσφεύγουσα με το από 22 Αυγούστου 2005 έγγραφό της (βλ., ανωτέρω, σκέψη 44), καθόσον το αίτημα αυτό στερείται σημασίας για την επίλυση της διαφοράς (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 2002, T-311/00, British American Tobacco (Investments) κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2781, σκέψη 50).

Επί των δικαστικών εξόδων

- 180 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρενέβησαν στη διαφορά φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.
- 181 Η Γαλλική Δημοκρατία, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Η Γαλλική Δημοκρατία, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και το Κοινοβούλιο φέρουν, επίσης, τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας που αφορούν την παρέμβασή τους, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας.
- 182 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της προσφεύγουσας, πλην των δικαστικών εξόδων της προσφεύγουσας που αφορούν τις παρεμβάσεις της Γαλλικής Δημοκρατίας, του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και του Κοινοβουλίου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής, την περιεχόμενη στο από 28 Ιουλίου 2000 έγγραφό της, το απευθυνόμενο στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας.**

- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Γαλλική Δημοκρατία, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας και το Κοινοβούλιο φέρουν τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας τα σχετικά με την παρέμβασή τους.
- 4) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, πλην των οριζομένων στο ανωτέρω σημείο 3.
- 5) Οι παρεμβαίνοντες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Legal

Lindh

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Vadapalas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Δεκεμβρίου 2005.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

E. Coulon

H. Legal

Πίνακας περιεχομένων

Νομικό πλαίσιο	II - 5903
Ιστορικό της διαφοράς	II - 5907
Διαδικασία	II - 5912
Αιτήματα των διαδίκων	II - 5917
Σκεπτικό	II - 5919
Α — Επί του αιτήματος λήψης μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας	II - 5919
Β — Επί του αιτήματος αποσύρσεως ενός εγγράφου	II - 5919
Γ — Επί του παραδεκτού	II - 5920
1. Επί του παραδεκτού του πρώτου αιτήματος της προσφεύγουσας	II - 5920
α) Επί της νομικής φύσεως της προσβαλλόμενης πράξεως	II - 5922
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 5922
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 5928
β) Επί της ενεργητικής νομιμοποίησεως της προσφεύγουσας	II - 5936
Ως προς το αν το προσβαλλόμενο έγγραφο αφορά άμεσα την προσφεύγουσα	II - 5937
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 5937
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 5941
Ως προς το αν η προσβαλλόμενη πράξη αφορά ατομικώς την προσφεύγουσα	II - 5947
— Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 5947
— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 5949
2. Επί του παραδεκτού του δεύτερου σκέλους των αιτημάτων της προσφεύγουσας	II - 5954
Δ — Επί της ουσίας	II - 5954
Επί των δικαστικών εξόδων	II - 5956